

Negocjacje KSN z Ministerstwem w sprawie PUZP w kadencji 2010–2012

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy (PUZP) przez wiele lat był dokumentem jednoczącym starania KSN do unormowania prawnego stosunków pracowniczych między cywilnymi pracownikami uczelni publicznych a Ministerstwem. Zmieniały się nazwy Ministerstwa, zmieniała się ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym, a KSN niezmiennie ponawiała próby negocjacji, uważając ten dokument jako ważny element dialogu KSN, pracowników uczelni z pracodawcami.

Nowa kadencja KSN, rozpoczęta w 2010 r. zaangażowała nowe władze KSN w próby wpłynięcia na nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Ważnym elementem tych negocjacji był PUZP. Niestety próby zmian ministerialnego projektu nowelizacji ustawy nie przyniosły oczekiwanych rezultatów.

Po uchwaleniu nowelizacji ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym w dniu 18 marca 2011 r. bardzo niekorzystnej dla spraw pracowników wyższych uczelni, KSN wszczęła negocjacje z Ministerstwem w celu ustanowienia PUZP dostosowanego do zmienionej ustawy. Decyzję o skierowaniu PUZP do Ministerstwa podjęło Prezydium KSN uchwałą z dn. 16 kwietnia 2011 roku [1]. Ustalono jednocześnie skład zespołu negocjacyjnego [2]. Uchwały te zatwierdziła Rada KSN w dn. 4 czerwca 2011 r. [3, 4]. Realizując te uchwały biuro KSN przesłało w dniu 22 czerwca 2011 r. i 1 lipca pisma do Min. B.Kudryckiej z informacją o podjęciu inicjatywy zawarcia PUZP [5, 6]. Dołączono tekst PUZP. Minister B.Kudrycka w piśmie z dn. 4 lipca zapewniła gotowość wszczęcia rozmów [7]. Wobec braku wyznaczenia terminu Przewodniczący KSN skierował pismo z propozycją wyznaczenia daty 25 lipca 2011 r. [8] oraz dołączenia do uczestników spotkania przedstawicieli ZNP [10]. Minister w piśmie z 19 lipca potwierdziła termin spotkania na 25 lipca [9]. Uprzedzono jednocześnie pismem z dn. 22 lipca, że spotkanie poświęcone będzie kwestiom organizacyjno-technicznym [11].

25 lipca 2011 odbyło się spotkanie w Ministerstwie, którego protokół ustalano do dnia 28 września 2011 r. [12, 12a, 15]. W międzyczasie napłynęło z Ministerstwa szereg pism [12b, 12c], warunkujących dalsze negocjacje. W piśmie z 8 września [13] Minister Kudrycka stwierdziła, że w PUZP można określić wyłącznie sprawy, o których mowa w art.151 ust.1 ustawy. Natomiast w piśmie z dnia 6 września [12b] ministerstwo informowało, że należy dopełnić wymogi formalne negocjacji tj. powiadomić Forum ZZ. Była też propozycja terminu spotkania (14 września 2011 r.)

Spotkanie odbyło się przy dużej różnicy zdań, wyrażonej w protokole KSN, sporządzonym przez Marię Sapor, w którym Min. B.Kudrycka próbowała nas szantażować nie podpisaniem rozporządzenia o warunkach wynagradzania za pracę, jeżeli będziemy upierać się przy PUZP [14]. KSN próbowała prowadzić dalej negocjacje w części dotyczących nie tylko spraw płacowych. Niestety, nie osiągnięto kompromisu, mimo to Przewodniczący KSN E.Malec w piśmie z 20 września 2011 r. ponowił prośbę o rozpoczęcie rokowań nad zawarciem PUZP [16].

Niestety, w piśmie z dn. 18 października 2011 r. Min. B.Kudrycka stwierdziła, że przyspieszenie negocjacji może nastąpić jedynie przez ograniczenie ich do kwestii stricte płacowych [17]. Wobec takiego obrotu sprawy Prezydium KSN wydało Stanowisko z dn. 22 października, informujące o negatywnych postępach negocjacji. W Stanowisku tym zwrócono się do Komisji Zakładowych, zrzeszonych w KSN, o przeprowadzenie balotażu wśród członków K.Z. Sformułowano 3 pytania:

1. czy jesteś za przyjęciem PUZP,
2. czy jesteś za wejściem w spór zbiorowy w tej sprawie,
3. czy jesteś za przeprowadzeniem referendum strajkowego, jeśli mediacje okażą się nieskuteczne z winy Ministerstwa.

Balotaż zaakceptowało większość KZ w zakresie wejścia w spor zbiorowy.

Po wyborach parlamentarnych nastąpiło wielotygodniowe reorganizowanie Ministerstwa.

Mimo to w dniu 10 listopada KSN wystosowała pismo do Min. B.Kudryckiej, w którym szczegółowo odniosła się do negatywnego stanowiska Ministerstwa w sprawie PUZP. W piśmie przedstawiono przesłanki prawne, uzasadniające możliwość podpisania PUZP [18]. Pismem tym powiadomiono jednocześnie Premiera D.Tuska, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej oraz Głównego Inspektora Pracy.

23 listopada Ministerstwo przesłało projekt protokołu ze spotkania 14 września 2011 roku, który po licznych poprawkach został podpisany w dniu 5 stycznia 2012 r. (po 4 miesiącach [19, 20].

Na argumenty prawne zawarte w piśmie z 10 listopada mimo upływu kilku miesięcy nie było odpowiedzi. Pismami z 2 lutego i 20 lutego 2012 r. KSN sygnalizowała ten stan rzeczy [21, 22].

W międzyczasie KSN skierowała oficjalne pismo do ETUCE o lekceważeniu przez Ministerstwo negocjacji ze ZZ w sprawie PUZP. ETUCE skierowało pismo do ministerstwa podkreślając naganność postępowania. Jak dowiedzieliśmy się z sekretariatu ETUCE ministerstwo odpowiedziało na list 23 stycznia 2012 informując, że skierowano sprawę PUZP do ministerstwa Pracy [23].

W dn. 23 lutego 2012 r. (po 3 miesiącach!) Min. B.Kudrycka poinformowała KSN, że wobec rozbieżności stanowisk w sprawie PUZP został on przekazany do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w celu stwierdzenia jego zgodności z prawem [24]. Jednocześnie pojawiła się nadzieja na następne spotkanie negocjacyjne.

KSN zaproponowała w piśmie z 6 marca termin 19 marca, który został zaakceptowany w ciągu 3 dni (!) pismem z 9 marca 2012 r. [25, 26].

Spotkanie w dniu 19 marca 2012 odbyło się w ministerstwie, a Kazimierz Siciński sporządził notatkę z tego spotkania [27]. Niestety Min. Kudrycka w dalszym ciągu stwierdziła, że PUZP powinien regulować tylko sprawy płacowe. Poinformowała o planowanych podwyżkach płac w latach 2013-2015, które strona związkowa powinna negocjować z rektorami czyli bez ustaleń z KSN, a więc bez PUZP.

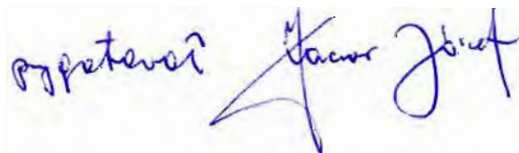
Tak więc sprawa PUZP po prawie roku negocjacji została zepchnięta do punktu wyjścia. Gra na zwłokę, nie liczenie się z aspektami prawnymi świadczy o załamaniu się dialogu społecznego. Wobec tego KSN stwierdziła, że każde kolejne spotkanie z MNiSzW było pozorowaniem dialogu ze związkami zawodowymi.

Na Radzie KSN w Krakowie 21 kwietnia 2012 r. uchwalono wejście w procedury wszczęcia sporu zbiorowego.

W załączeniu ponumerowane kopie pism i dokumentów dotyczących negocjacji PUZP.

W tekście w nawiasach kwadratowych numery załączonych pism.

Warszawa/Lublin, 7 maja 2012

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

Uchwała

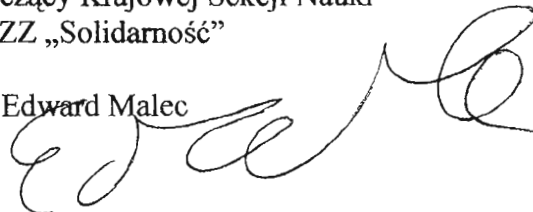
**Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie ponadzakładowego układu zbiorowego, to jest poprawy
wynagrodzeń pracowników szkół wyższych.**

Warszawa, 16 kwietnia 2011 r.

1. Artykuł 152 ustawy o szkolnictwie wyższym stanowi, że ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych ze strony pracodawców zawiera minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich - właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2.
2. Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” przygotowuje propozycję ponadzakładowego układu zbiorowego dla uczelni zrzeszonych w KSN. Propozycja zostanie uchwalona 21 maja 2011 r. na posiedzeniu Prezydium KSN i przedstawiona 28 maja 2011 r. do oceny Rady KSN. Po uchwaleniu przez Radę KSN ponadzakładowy układ zbiorowy zostanie przedłożony Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego do akceptacji, zgodnie z cytowanym artykułem 152. W przypadku jej odrzucenia KSN wejdzie w spór zbiorowy z rządem.
3. Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” przygotowuje integralny element rozporządzeń wykonawczych do nowelizowanego artykułu 151 -projekt taryfikator płac w uczelniach publicznych. Propozycja ta zostanie przedstawiona MNSzW do akceptacji. W przypadku jej odrzucenia KSN wejdzie w spór zbiorowy z rządem.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

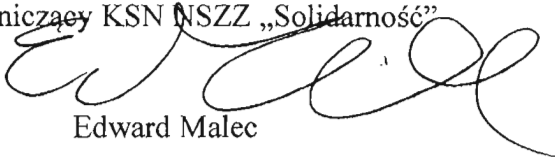
<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

**Uchwała
Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie powołania zespołu do negocjacji PUZP**

Warszawa, dnia 15 maja 2011 r

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” rekomenduje Radzie Krajowej Sekcji Nauki powołanie zespołu do negocjacji PUZP w składzie: Maria Sapor – przewodnicząca, Krystyna Andrzejewska, Danuta Gojna-Ucińska, Kazimierz Kunisz, Grażyna Maciejko, Edward Malec, Julian Srebrny, Joanna Wibig.
Do zespołu w miarę potrzeb mogą być powoływane kolejne osoby.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

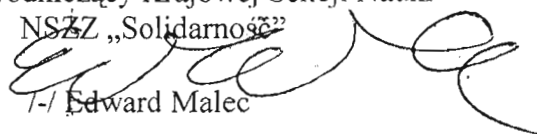
e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

Uchwała
Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie ponadzakładowego układu zbiorowego.
Warszawa 4 czerwca 2011.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2011 zaakceptowała przedstawiony projekt ponadzakładowego układu zbiorowego (w załączeniu), który będzie dalej procedowany.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

4 ✓

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

Uchwała

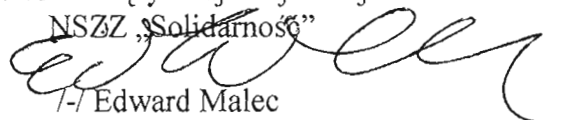
**Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie powołania zespołu do negocjacji PUZP.**

Warszawa 4 czerwca 2011.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2011 powołała zespół do negocjacji PUZP w składzie: Maria Sapor –przewodnicząca, Krystyna Andrzejewska, Danuta Gojna-Ucińska, Kazimierz Kunisz, Grażyna Maciejko, Edward Malec, Julian Srebrny, Joanna Wibig.

Do zespołu w miarę potrzeb mogą być powoływane kolejne osoby.

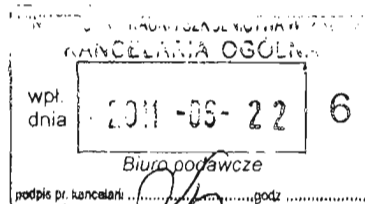
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 46/W/10

5

Warszawa, dn. 22. 06. 2011 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. dr hab. Barbara Kudrycka

Szanowna Pani Profesor,

uprzejmie informuję, że Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wystąpi wkrótce z inicjatywą zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Cywilnych Pracowników Uczelni Publicznych.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” działając na podstawie art. 241² § 2 i art. 241¹⁵ pkt 2 k.p. oraz art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) w oparciu o uchwałę Nr 8/11 Rady Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” z dnia 30.05.2011r występuje z inicjatywą podjęcia rokowań nad zawarciem Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy (PUZP) dla Cywilnych Pracowników Uczelni Publicznych. W ciągu najbliższych kilku dni prześlemy projekt PUZP do Pani dyspozycji.

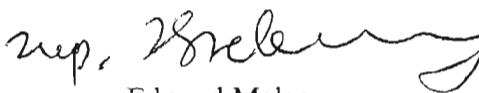
Uprzejmie informuję, że z uwagi na fakt nieobjęcia cywilnych pracowników uczelni publicznych żadnym układem zbiorowym pracy, Pani Minister - jako strona uprawniona do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Cywilnych Pracowników Uczelni Publicznych - zgodnie z art. 241-2 par. 3 nie może odmówić żądaniu podjęcia rokowań nad zawarciem tego układu.

W związku z powyższym zapraszam Panią Minister do wzięcia udziału w pierwszym spotkaniu negocjacyjnym, którego termin i miejsce uzgodnimy – mam nadzieję – wspólnie. Oczekuję, że do spotkania dojdzie przed upływem 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Pragnę zasygnalizować gotowość Krajowej Sekcji Nauki, w razie braku możliwości porozumienia w sprawie przystąpienia do rokowań we wskazanym terminie, do wszczęcia sporu zbiorowego na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236, z późn. zm.).

Pozostaję z wyrazami szacunku,

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

10

(6)

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 50/W/11

Kraków/Warszawa, dn. 1. 07. 2011.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Szanowna Pani Profesor,

mam przyjemność poinformować Panią o zakończeniu prac KSN NSZZ „Solidarność” nad Ponadzakładowym Układem Zbiorowym Pracy dla Cywilnych Pracowników Uczelni Publicznych. Tekst wysyłam w załączeniu.

Uprzejmie przypominam także, że w liście z dnia 22 czerwca poinformowałem Panią Profesor o naszej inicjatywie zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Cywilnych Pracowników Uczelni Publicznych. Prosiłem wtedy także o zaproponowanie terminu wszczęcia rokowań i wyraziłem nadzieję, że do spotkania dojdzie przed upływem 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma z dnia 22 czerwca.

Jeszcze raz podkreślam gotowość Krajowej Sekcji Nauki do rokowań, ale także - w razie braku możliwości porozumienia w sprawie przystąpienia do rokowań we wskazanym terminie - do wszczęcia sporu zbiorowego na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236, z późn. zm.).

Pozostaję z wyrazami szacunku,

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

44/p/m

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-1/ASZ/11

Warszawa, 04 ^{lipca} czerwca 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo nr 46/W/10 z dnia 22 czerwca 2011 r. dotyczące zgłoszonej przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” inicjatywy zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych, zapewniam o gotowości podjęcia działań wynikających z przepisów prawa, w szczególności z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) w zw. z 241² § 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

Jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą o przekazanie informacji dotyczących spełnienia przez KSN obowiązku powiadomienia o inicjatywie zawarcia układu każdej organizacji związkowej reprezentującej pracowników, dla których ma być zawarty układ (art. 241² § 2 k.p.) oraz o liczbie organizacji związkowych, które zdecydowały się przystąpić do rokowań, biorąc pod uwagę co najmniej 30-dniowy termin na przystąpienie, wynikający z art. 241¹⁶ § 2 k.p.

W związku z powyższym uprzejmie informuję, iż spotkanie poświęcone projektowi ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych będzie możliwe po zaprezentowaniu przez KSN treści powyższego dokumentu oraz stosownych informacji, w terminie umożliwiającym zapoznanie się z nimi oraz ustalonym wspólnie przez strony.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra
Wiceprezesa
Prof. Witold JUREK

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

MINISTERSTWO NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO	
KANCELARIA OGÓLNA	
wpl. dnia	2011-07-18 7
Biuro podawcze	
podpis pr. kancelarii	godz.

8

L.p.53/W/11

Warszawa, dn. 16. 07. 2011 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Barbara Kudrycka

Szanowna Pani Profesor,

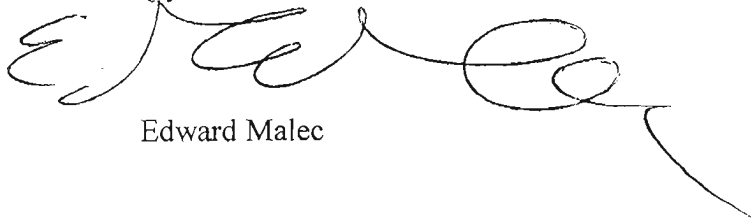
W nawiązaniu do naszego pisma z dnia 22.06.2011 r. oraz w odpowiedzi na pismo Ministerstwa z dnia 04.07.2011 r. sygnowanego przez p.prof. Witolda Jurka uprzejmie informuję, że Prezydium KSN NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały nr 8/11 Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”, uchwały Rady KSN NSZZ „Solidarność” oraz na podstawie art. 7 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, proponuje negocjacje w sprawie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dnia 25 lipca 2011 r.

Jednocześnie informujemy, że drugi – obok NSZZ „Solidarność” reprezentatywny związek działający na uczelniach wyższych – ZNP otrzymał przyjęte Uchwały i wyraził zainteresowanie udziałem w negocjacjach nad PUZP. Taką deklarację kierownictwo ZNP złożyło, wedle naszej wiedzy, także podczas spotkania z kierownictwem MNiSW w dniu 6 lipca.

Uprzejmie prosimy o wyznaczenie miejsca i godziny spotkania dogodnych dla przedstawicieli Ministerstwa.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

48/p/m

9

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-2/ASZ/11

Warszawa, 19 lipca 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z dnia 16 lipca 2011 r. (nr 53/W/11) dotyczące projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, uprzejmie zapraszam na spotkanie poświęcone kwestiom organizacyjno-technicznym związanym z powyższą sprawą, które odbędzie się zgodnie z Państwa propozycją w dniu 25 lipca 2011 r. o godzinie 16:30 w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z wyrazami szacunku

prof. Barbara Kudrycka

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 57/W/11

10

MINISTERSTWO NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO	
KANCELARIA OGÓLNA	
wpl. dnia	2011-07-21 7
Biuro podawcze	
podpis pr. kancelarii	godz.

Warszawa, dn. 20. 07. 2011 r.

**Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Barbara Kudrycka**

Szanowna Pani Profesor,

Zwracam się z uprzejmą prośbą o zaproszenie przedstawicieli Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP na posiedzenie organizowane o godz. 16.30 w dniu 25 lipca 2011 r. w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Rada Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP jest zainteresowana udziałem w negocjacjach nad PUZP i posiada wszystkie potrzebne pełnomocnictwa.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

Do wiadomości:

Przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP

Janusz Rak

49/7/11

11

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

PODSEKRETARZ STANU
prof. Witold Jurek

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-4/ASZ/11

Warszawa, 22 lipca 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na Pana pismo nr 57/W/11 z dnia 20 lipca 2011 r. dotyczące zaproszenia przedstawicieli Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP na spotkanie zaplanowane w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego na dzień 25 lipca 2011 r. w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* uprzejmie informuję, iż wskazane spotkanie poświęcone będzie kwestiom organizacyjno-technicznym, zgodnie z pismem nr MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-2/ASZ/11 z dnia 19 lipca 2011 roku. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – jako podmiot występujący z inicjatywą zawarcia układu ponadzakładowego – jest właściwa do spowodowania uczestnictwa w spotkaniu przedstawicieli organizacji związkowych, które zgodnie z art. 241¹⁶ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) przystąpiły lub planują przystąpić do rokowań w wyznaczonym przez stronę inicjującą terminie.

Z wyrazami szacunku

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 68/W/11

Warszawa, dn. 01.09.2011 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Barbara Kudrycka

Szanowna Pani Minister,

poniżej przedstawiam uwagi KSN NSZZ „Solidarność”, dotyczące protokołu ze spotkania dnia 25 lipca 2011 r. w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników uczelni nadzorowanych przez MNiSzW.

1. Zakończenie wypowiedzi Wiceprzewodniczącego KSN J. Srebrnego na s. 5 projektu protokołu proponujemy uzupełnić o następujące zdania: „Stwierdził ponadto, że przedstawione w przedłożonym projekcie rozwiązania były przedmiotem wielu rozmów w ciągu ostatnich 3 lat w kontaktach KSN z MNiSW, KRASP i na forum komisji sejmowych (przy okazji nowelizacji *Prawa o szkolnictwie wyższym*), natomiast ideę podpisania ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego i projekty takiego układu KSN przedstawia od ok. 10 lat. W związku z tym prezentowany projekt nie powinien stanowić dla nikogo zaskoczenia, stąd też prośba KSN o odpowiednie tempo rokowań”.
2. W przedłożonej wersji protokołu znacząco złagodźono wypowiedź Pani Minister B. Kudryckiej nt. politycznych intencji KSN. Wydaje się to nam działaniem celowym, ale jednak niewystarczającym. Proponujemy zatem skreślenie części wypowiedzi Pani Minister B. Kudryckiej i nadanie następującego brzmienia ostatniemu akapitowi na str. 5-6 projektu protokołu: „Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka wskazała, iż pomysł wynegocjowania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w uczelniach publicznych powstał stosunkowo niedawno (...)” i dalej jak w przedłożonej wersji projektu.
3. Proponujemy uzupełnienie wypowiedzi Przewodniczącego KSN na str. 7 projektu protokołu poprzez dodanie następującego fragmentu, w której odniósł się do oczekiwań strony związkowej: „(...) i oczekują podpisania tego rozporządzenia w jak najkrótszym terminie, traktując je jako wstępny i pozytywny krok w kierunku ustalenia właściwego

poziomu wynagrodzeń pracowników uczelni. Decyzja o losach rozporządzenia jest autonomiczną decyzją rządu, na którą związki zawodowe nie mają wpływu”.

Uprzejmie prosimy o uwzględnienie powyższych propozycji zmian w ostatecznej wersji protokołu ze spotkania. Jednocześnie tekst protokołu z zaznaczonymi zmianami opisanymi powyżej przesyłamy elektronicznie do Departamentu Finansowania Szkolnictwa Wyższego, do Pani Anny Szymańskiej. Zaś zgodną z zaproponowanymi poprawkami wersję protokołu gotową do podpisu przesyłamy w załączeniu.

Z poważaniem

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

Warszawa, dnia

2011 r.

**Protokół ze spotkania organizacyjno-technicznego Pani prof. Barbary Kudryckiej –
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Pana prof. Witolda Jurka – Podsekretarza
Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego z przedstawicielami Krajowej
Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku
Nauczycielstwa Polskiego**

**w sprawie
projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni
publicznych***

w dniu 25 lipca 2011 roku

W spotkaniu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego uczestniczyli:

- I. Przedstawiciele Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”:
 - 1) Pan Edward Malec – Przewodniczący,
 - 2) Pan Julian Srébrny – Wiceprzewodniczący,
 - 3) Pani Grażyna Maciejko – Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac,
 - 4) Pani Danuta Gojna-Ucińska – Członek zespołu ds. ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, przedstawicielka uczelni medycznych,
 - 5) Pan Paweł Sobotko – Członek Rady,
 - 6) Pani Barbara Surdykowska – Biuro Ekspertki przy KK NSZ „Solidarność”;
- II. Przedstawiciele Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego:
 - 1) Pan Stanisław Różycki – Wiceprezes,
 - 2) Pan Jan Sikorski – Członek,
 - 3) Pan Wit Majewski – Doradca prawny;
- III. Przedstawiciele Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
 - 1) Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 2) Pan prof. Witold Jurek – Podsekretarz Stanu,
 - 3) Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 4) Pani Michalina Wójcik – Dyrektor Departamentu Finansowania Szkół Wyższych,
 - 5) Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego,
 - 6) Pani Małgorzata Zarzycka – Radca prawny,
 - 7) Pan Paweł Orzeszko – Radca prawny,

- 8) Pani Anna Szymańska – Specjalista w Departamencie Finansowania Szkół Wyższych.

Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dziękując wszystkim za przybycie, otworzyła spotkanie organizacyjno-techniczne w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność”.

Następnie udzielono głosu Panu Edwardowi Malcowi – Przewodniczącemu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, który oświadczył, iż powyższy projekt został przekazany do Ministerstwa niecały miesiąc temu i wstępnie zaproponował, by Ministerstwo przedstawiło swoje stanowisko na temat treści ujętych w przedłożonym dokumencie do dnia 17 sierpnia 2011 roku. Zdaniem Pana Przewodniczącego w sporządzonej przez MNiSW opinii powinny znaleźć się informacje, które rozwiązania przedstawione w projekcie są akceptowalne, które wymagają wyjaśnień oraz z którymi Ministerstwo się nie zgadza. Zgodnie z oczekiwaniami KSN NSZZ „Solidarność” w terminie ok. tygodnia (np. 25 sierpnia 2011 r.) od przedstawienia pisemnej opinii MNiSW powinno odbyć się spotkanie informacyjne poświęcone wyjaśnieniu zapisów budzących wątpliwości, by następnie po około dwóch tygodniach (w dn. 5–8 września 2011 r.) przeprowadzić pierwszą fazę negocjacji obejmujących konkretne postanowienia zawarte w projekcie. Przedstawiony przez Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność” terminarz związany jest z planowaniem przez KSN dokonania pod koniec pierwszej dekady września przeglądu oceny stanu negocjacji (w dniu 10 września br. zbiera się Prezydium KSN, natomiast w dniu 19 września br. – Rada Krajowa KSN).

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zadała pytanie, czy KSN dopełniła wszelkich wymogów formalnych wynikających z przepisów prawnych. Zauważyła, iż na spotkaniu obecni są przedstawiciele dwóch ogólnopolskich organizacji członkowskich – Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych (Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego) oraz NSZZ „Solidarność” (Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”), natomiast brakuje informacji o ewentualnym przystąpieniu do negocjacji przedstawicieli Forum Związków Zawodowych, a więc trzeciej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. *o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu*

społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.). Również Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny MNiSW wskazał, iż należałoby zawiadomić te spośród organizacji związkowych, które są członkami Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych.

Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w MNiSW podkreślił, iż obowiązkiem podmiotu występującego z inicjatywą zawarcia układu jest powiadomienie o tym każdej organizacji związkowej reprezentującej pracowników, dla których ma być zawarty układ, w celu wspólnego prowadzenia rokowań przez wszystkie organizacje związkowe [zgodnie z art. 241² § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. *Kodeks pracy*, Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.].

Pan Przewodniczący Edward Malec zauważył, iż obecne spotkanie ma charakter jedynie informacyjny, zobowiązał się jednocześnie wystąpić z oficjalnym zawiadomieniem o podjętej inicjatywie do Forum Związków Zawodowych. Powyższy brak formalny zostanie uzupełniony przez KSN do czasu rozpoczęcia negocjacji.

Odnosząc się do powtórnego pytania Przewodniczącego KSN – Pana Edwarda Malca oraz Wiceprzewodniczącego KSN – Pana Juliana Srebrnego o proponowane na początku spotkania terminy prac nad projektem, Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zauważyła, iż z uwagi na zakres przyszłych negocjacji, obejmujący m.in. trudne kwestie płacowe, wskazane byłoby przeprowadzenie z rektorami konsultacji co do rozwiązań zawartych w projektowanym ponadzakładowym układzie zbiorowym. Wprawdzie zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) to minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiera ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych, ale pracodawcami w uczelniach są rektorzy. Ministerstwo nie powinno arbitralnie rozstrzygać o sprawach, które będą wiązały rektorów i pracowników uczelni, ale pożądane byłoby uzyskanie pewnego „mandatu” negocjacyjnego od rektorów. Zorganizowanie spotkania z rektorami uczelni w sierpniu – kiedy nie odbywają się zajęcia ani egzaminy poprawkowe – byłoby bardzo trudne, w związku z tym dogodniej byłoby wyznaczyć termin spotkania negocjacyjnego na wrzesień.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zapewniła, iż Ministerstwo jest otwarte na współpracę w zakresie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych. Dla przedstawienia rzetelnej opinii potrzebny jest jednak – analogicznie jak w przypadku konsultacji projektów rozporządzeń – odpowiedni czas na dyskusję z rektorami na temat rozwiązań proponowanych przez KSN.

Ponadto Pani Minister zwróciła uwagę, iż zgodnie z prawem od czasu zawiadomienia Forum Związków Zawodowych do zorganizowania spotkania negocjacyjnego musi upłynąć co najmniej 30 dni [wynika to z art. 241¹⁶ § 2 *Kodeksu pracy*, zgodnie z którym jeżeli w terminie wyznaczonym przez podmiot występujący z inicjatywą zawarcia układu ponadzakładowego, nie krótszym niż 30 dni od dnia zgłoszenia inicjatywy zawarcia układu, nie wszystkie organizacje związkowe przystąpią do rokowań, do ich prowadzenia uprawnione są organizacje związkowe, które przystąpiły do rokowań].

Pan Julian Srebrny – Wiceprzewodniczący KSN zauważył, iż propozycje płacowe zawarte w projekcie *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* mają bezpośredni związek z dotacją „stacjonarną” [dotacja podmiotowa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty], dlatego w kwestiach finansowych bardzo ważna jest nie tylko opinia MNiSW, ale również Ministerstwa Finansów. Pan Julian Srebrny zaproponował ponadto zaproszenie do udziału w spotkaniach negocjacyjnych przedstawicieli innych resortów.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zgodziła się, iż należy rozważyć uczestnictwo w negocjacjach przedstawicieli Ministerstwa Finansów. Ponadto nie jest wykluczone, iż w przyszłości właściwi ministrowie będą zawierali ponadzakładowe układy zbiorowe pracy dla pracowników nadzorowanych przez nich uczelni, stąd pożądana byłaby również obecność – w roli obserwatorów – przedstawicieli innych ministerstw nadzorujących uczelnie publiczne.

Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego oraz Pan Paweł Orzeszko – Radca prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym wyjaśnili budzącą wątpliwości niektórych zebranych kwestię dotyczącą zakresu podmiotowego ewentualnie zawartego w przyszłości układu. Zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiera ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych, a dla uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich – właściwy minister.

Pani Grażyna Maciejko – Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac KSN zapytała o możliwość przygotowania przez Departament Legislacyjno-Prawny MNiSW wstępnych uwag na temat projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, natomiast

Przewodniczący KSN – Pan Edward Malec poprosił o zaproponowanie przez Panią Minister prof. Barbarę Kudrycką innego terminu niż sugerowana przez KSN data 17 sierpnia 2011 roku.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zaproponowała wyznaczenie terminu przedstawienia opinii MNiSW na dzień 9 września 2011 roku. Wskazała, iż kwestie związane z minimalnymi stawkami wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników uczelni publicznych – które należy niewątpliwie zakwalifikować jako najtrudniejsze do wynegocjowania podczas przyszłych prac nad projektem ponadzakładowego układu zbiorowego pracy – są aktualnie równolegle konsultowane w ramach uzgodnień projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2011 r. w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*. Z powyższym faktem może wiązać się pewna trudność w negocjowaniu dodatkowo korzystniejszych dla pracowników uczelni publicznych treści wynikających z projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy. Uzgodnienie z Ministerstwem Finansów kwestii dotyczących możliwości sfinansowania z budżetu państwa zakładanych w projekcie rozporządzenia z dnia 9 maja 2011 r. wzrostów minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla wszystkich pracowników uczelni publicznych wymaga dużych wysiłków negocjacyjnych ze strony MNiSW. Powyższy projekt rozporządzenia nie zyskał jeszcze aprobaty Ministerstwa Finansów i nie wiadomo, jaki będzie ostateczny efekt rozmów dotyczących ujętych w nim zmian.

Pan Julian Srebrny wyraził opinię, iż pożądane byłoby prowadzenie negocjacji w sprawie projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy na tyle szybko, by ich rezultat w postaci zobowiązań finansowych ze środków publicznych został uwzględniony już w budżecie państwa na rok 2012.

Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny MNiSW wskazał, iż prace nad projektem budżetu państwa na rok 2012 są już zbyt zaawansowane, by możliwe było już w przyszłym roku uwzględnienie ewentualnych skutków finansowych dla budżetu państwa wynikających z zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka wyraziła nadzieję, iż uczestnikom spotkania rzeczywiście chodzi o wynegocjowanie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, nie zaś o organizowanie akcji politycznej. Wskazała również, iż pomysł wynegocjowania

ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w uczelniach publicznych powstał stosunkowo niedawno oraz, że w pierwszym piśmie od KSN, przy którym przekazano powyższy projekt, brakowało wyraźnej informacji o organizacjach, które przystąpiły do negocjacji w wyniku zawiadomienia przez podmiot występujący z taką inicjatywą. Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka przypomniała ponadto o konieczności szczególnego dbania przez Ministerstwo o przestrzeganie przepisów prawa. Zauważyła również, iż nad ponadzakładowym układem zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych należy rozpocząć i prowadzić prace dopiero po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*, gwarantującego podwyżkę minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni od 2012 do 2015 roku. Wyraziła obawę, że praca nad powyższym układem zbiorowym przed wejściem w życie rozporządzenia, którego projekt znajduje się obecnie w uzgodnieniach międzyresortowych, może niekorzystnie wpłynąć na podwyżki płac, zagwarantowane przez Premiera na spotkaniu ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w dniu 17 maja 2011 r. oraz ujęte w uchwale Rady Ministrów ustanawiającej Wieloletni Plan Finansowy Państwa na lata 2011–2014.

Wspólnie ustalono termin przekazania przez MNiSW opinii na temat projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* na dzień 9 września 2011 roku. W powyższej opinii wskazane zostaną postulaty niebudzące zastrzeżeń MNiSW, wymagające dyskusji oraz rozwiązania, które należy skonsultować z rektorami uczelni publicznych.

Uzgodniono również, iż w dniach między 11 a 17 września 2011 r. odbędą się negocjacje. W przypadku nieobecności Pani Minister prof. Barbary Kudryckiej, do prowadzenia negocjacji będzie upoważniony Pan prof. Witold Jurek – Podsekretarz Stanu w MNiSW.

Przedstawiciele związków zawodowych wyrazili zgodną opinię, iż zależy im na sfinalizowaniu prac nad projektem rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* oraz ocenili proponowane w nim rozwiązania jako korzystne dla pracowników uczelni publicznych. Pani Grażyna Maciejko szczególnie

podkreślała, iż KSN nie chce być „hamulcowym” korzystnych dla środowiska akademickiego zmian.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka podkreśliła, iż wydane rozporządzenie stanowiłoby zobowiązanie dla tego i przyszłego rządu oraz byłoby swojego rodzaju gwarancją dla pracowników uczelni publicznych, iż te będą finansowane na odpowiednim poziomie. Zapewniła jednocześnie, iż MNiSW dokłada wszelkich starań, by doprowadzić do wydania projektowanego rozporządzenia. Zwróciła również uwagę na kryzys w państwach Unii Europejskiej, w tym na konieczność dokonywania przez ministrów odpowiadających za naukę i szkolnictwo wyższe w wielu innych krajach radykalnych cięć wydatków na płace, a nawet zamykania niektórych instytucji.

Na koniec Pan Przewodniczący Edward Malec zapewnił, iż przedstawiciele związków zawodowych będą sobie cenić fakt podpisania projektowanego rozporządzenia *w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*, zaś Pani Minister prof. Barbara Kudrycka ponownie zapewniła o otwartości MNiSW na współpracę ze związkami zawodowymi w kwestii ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego.

Pan Edward Malec
Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

prof. Barbara Kudrycka

70/p/n

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-7/ASZ/11

Warszawa, 6 września 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

nawiązując do ustaleń podjętych na spotkaniu organizacyjno-technicznym w dniu 25 lipca 2011 r. w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie stosownej informacji dotyczącej dopełnienia przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” wymogów formalnych wynikających z art. 241² § 2 w zw. z art. 241¹⁶ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), tj. powiadomienia Forum Związków Zawodowych, a więc trzeciej (do dnia 25 lipca 2011 r. niepowiadomionej) organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. *o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego* (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.) o wystąpieniu z inicjatywą zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych, w celu wspólnego prowadzenia rokowań oraz o odpowiedzi powyższej organizacji związkowej.

Z wyrazami szacunku,

72/p/m

12c

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-8/ASZ/11

Warszawa, 08 września 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo nr 68/W/11 z dnia 1 września 2011 r. w sprawie uwag Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do protokołu ze spotkania organizacyjno-technicznego dotyczącego projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, które odbyło się w dniu 25 lipca 2011 r., uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Należy stwierdzić, iż zaproponowane zmiany – w świetle utrwalonego na nośniku nagrania z powyższego spotkania – wykraczają poza treść wystąpień mających miejsce w dniu 25 lipca 2011 roku.

Wobec powyższego uprzejmie proszę o ponowne rozważenie zakresu proponowanych zmian, w szczególności dotyczących stwierdzeń na temat przedstawiania przez KSN NSZZ „Solidarność” idei podpisania ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego i projektów takiego układu od ok. 10 lat, a także opinii o traktowaniu planowanego podpisania rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej jako wstępnego kroku w kierunku ustalenia właściwego poziomu wynagrodzeń pracowników uczelni.

Z wyrazami szacunku,

prof. Barbara Kudrycka

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

prof. Barbara Kudrycka

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-6/ASZ/11

Warszawa, 8 września 2011 r.

7A/P
19.09.2011
48

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

zgodnie z ustaleniami podjętymi na spotkaniu organizacyjno-technicznym w dniu 25 lipca 2011 r., uprzejmie przedstawiam wstępną opinię Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*.

Na wstępie pragnę zauważyć, iż zgodnie z art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych można określić wyłącznie sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 tej ustawy.

Oznacza to, iż z ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* wynikają ograniczenia dotyczące zakresu spraw możliwych do uregulowania w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych. Powyższe uwarunkowania prawne wykluczają w szczególności unormowanie w takim układzie spraw dotyczących: pracowników uczelni, nawiązania i ustania stosunku pracy, organizacji pracy, czasu pracy, ocen okresowych pracowników, nagród jubileuszowych, specjalnych funduszy nagród dla pracowników uczelni, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, innych świadczeń, świadczeń socjalnych, uprawnień emerytalnych, urlopu wypoczynkowego, urlopu dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego, urlopu dla poratowania zdrowia oraz uprawnień związków zawodowych, propozycje uregulowania których zawarto w przedstawionym projekcie w rozdziałach 2–6 oraz 15–24.

Ponadto należy podkreślić, iż ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 84, poz. 455, z późn. zm.) zmieniono zakres materii uregulowanej w art. 151 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, stanowiąc, iż od dnia 1 stycznia 2012 r. określeniu będzie podlegała jedynie wysokość minimalnej, a nie jak obecnie – minimalnej i maksymalnej – stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk.

Ze względu na fakt, iż obecnie kończy się III kwartał 2011 roku, w projekcie układu należy również określić jedynie minimalne, a nie – jak zaproponowano – minimalne i maksymalne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych.

Wobec powyższego zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, obejmującego swoim zakresem, zgodnie z art. 152 ust. 2 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, wyłącznie sprawy wymienione w katalogu zawartym w art. 151 ust. 1 tej ustawy.

Należy ponadto podkreślić, iż zgodnie z moimi deklaracjami dotyczącymi podwyższenia wynagrodzeń pracowników uczelni publicznych, złożonymi w czasie prac parlamentarnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw*, spowodowałam przygotowanie projektu z dnia 9 maja 2011 r. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej, w którym nie tylko uwzględniono zmiany wynikające z nowych uregulowań prawnych, ale przede wszystkim uwzględniono podwyższenie już w 2012 r. (o 8,2%) minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz ich coroczny wzrost o 9,14% w latach 2013–2015 dla wszystkich pracowników uczelni publicznych.

Wprowadzenie zmian wynikających z powyższego projektu rozporządzenia – który znajduje się obecnie na ostatnim etapie prac legislacyjnych – spowoduje, iż w roku 2015 minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej będą o co najmniej 30% wyższe w stosunku do roku 2012, co odzwierciedla planowany wzrost wynagrodzeń pracowników uczelni publicznych.

Rozumiejąc, że proponowana regulacja może nie satysfakcjonować Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, pragnę zaprosić do kontynuowania wspólnych prac nad przyjęciem ustaleń zgodnych z ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw* – w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dniu 14 września br. o godzinie 13:00.

Z wyrazami szacunku,

Do wiadomości:

Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Komunikat ze spotkania przedstawicielami KSN i MNiSzW

w sprawie PUZP w dniu 14.09.2011

W spotkaniu ze strony KSN udział brali: Grażyna Maciejko, Maria Sapor, Edward Malec i Paweł Sobotko. Towarzyszyła nam prawniczka Komisji Krajowej (adiunkt na UKSW) mecenas Anna Redo. Ze strony ZNP były 3 osoby m. in. Janusz Rak (bardzo aktywny). Strona ministerialna była liczniejsza (11 osób) niż zwykle - obok minister B. Kudryckiej, także jej zastępcy - wiceministrowie Marciniak i Jurek oraz pracownicy co najmniej dwóch departamentów - prawnego i finansowego.

Na wstępie Min. Kudrycka stwierdziła, że oczekiwała od KSN pisemnego ustosunkowania się na pismo ze wstępną opinię ministerstwa (wpłynęło do biura KSN 9 września br) na temat przedstawionego przez KSN PUZP. We wspomnianym piśmie strona ministerialna zakwestionowała zakres przedmiotowy projektu PUZP, argumentując, że może on dotyczyć wyłącznie spraw płacowych i jednocześnie zaprosiła związki zawodowe na spotkanie w dniu 14 września celem „kontynuowania wspólnych prac nad przyjęciem ustaleń” dotyczących zakresu PUZP.

W odpowiedzi, przewodniczący KSN przedstawił naszą niezgodę na stanowisko strony ministerialnej co do zakresu przedmiotowego PUZP, ale podkreślił, że istnieje obszar nie podlegający dyskusji, nad którym możemy rozpocząć dyskusję. Są to sprawy płacowe zawarte w rozdz. 7-14, a w szczególności kwestia minimalnej stawki wynagrodzeń. Podkreślił, że w projekcie rozporządzenia w sprawie wynagrodzeń minimalne stawki wynagrodzenia są prawie dwukrotnie niższe od zaproponowanych w projekcie PUZP. Ponadto, zaznaczył, że wzrost stawki minimalnej tylko w nieznacznym stopniu przekłada się na wzrost przeciętnych wynagrodzeń. Poprosił Panią Minister o przedstawienie szczegółowej opinii do przesłanego projektu PUZP, na którą prześlemy odpowiedź przygotowaną przez ekspertów w stosownym terminie.

W dalszej części spotkania, strona ministerialna usilnie starała się nas wciągnąć w dyskusje na tematy prawne typu – zakres układu to tylko płace oraz rozporządzenie albo układ zbiorowy. Minister B. Kudrycka próbowała nas szantażować niepodpisaniem rozporządzenia o warunkach wynagradzania za pracę, którego projekt ukazał się 9 maja (KSN wystosowała negatywną opinię), jeśli będziemy upierać się przy PUZP. Twierdziła, że przedkładając PUZP, blokujemy podpisanie tego rozporządzenia. Zarówno „Solidarność” jak i ZNP podkreślaliśmy, że podpisanie rozporządzenia jest sprawą Ministra i mimo naszej negatywnej opinii może zostać wydane, bo to jest ustawowy wymóg. Wielokrotnie powtarzaliśmy, że proponujemy przyjęcie przedmiotu dyskusji dotyczącego spraw płacowych zawartych w rozdziałach 7-14 projektu PUZP, co do których, jak wynika ze wstępnej opinii, ministerstwo nie miało zastrzeżeń, iż mogą być przedmiotem PUZP oraz rozpoczęcie dzisiaj negocjacji dotyczącej minimalnej stawki wynagrodzeń.

Po wielu próbach uniknięcia odpowiedzi na propozycję negocjacji części PUZP dotyczącej spraw płacowych, min. Kudrycka odrzuciła projekt układu - a zatem i propozycje płacowe. Co więcej, uchylila się od podjęcia próby negocjowania kompromisu między propozycjami minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego z projektu rozporządzenia dotyczącego wynagrodzeń i propozycjami zawartymi w PUZP.

Sporządziła: Maria Sapor, tel. 609 857 156

77/p/m

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Departament Finansowania Szkół Wyższych

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-12/ASZ/11

Warszawa, 28 września 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

z związku ze spotkaniem organizacyjno-technicznym w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, które odbyło się w dniu 25 lipca 2011 r., Departament Finansowania Szkół Wyższych MNiSW przesyła w załączeniu dwa egzemplarze protokołu z powyższego spotkania (po jednym dla KSN NSZZ „Solidarność” oraz dla MNiSW), podpisane – z upoważnienia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – przez Panią prof. Marię Elżbietę Orłowską, Sekretarza Stanu w MNiSW, z uprzejmą prośbą o ich podpisanie, a następnie odesłanie jednego egzemplarza do Departamentu Finansowania Szkół Wyższych.

Z wyrazami szacunku,

DYREKTOR
Departamentu Finansowania Szkół Wyższych

Michałina Wójcik

Załączniki:

- 2 egzemplarze protokołu.

Warszawa, dnia 13. X. 2011 r.

**Protokół ze spotkania organizacyjno-technicznego Pani prof. Barbary Kudryckiej –
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Pana prof. Witolda Jurka – Podsekretarza
Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego z przedstawicielami Krajowej
Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku
Nauczycielstwa Polskiego**

w sprawie
projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni*
publicznych

w dniu 25 lipca 2011 roku

W spotkaniu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego uczestniczyli:

- I. Przedstawiciele Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”:
 - 1) Pan Edward Malec – Przewodniczący,
 - 2) Pan Julian Srebrny – Wiceprzewodniczący,
 - 3) Pani Grażyna Maciejko – Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac,
 - 4) Pani Danuta Gojna-Ucińska – Członek zespołu ds. ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, przedstawicielka uczelni medycznych,
 - 5) Pan Paweł Sobotko – Członek Rady,
 - 6) Pani Barbara Surdykowska – Biuro Eksperckie przy KK NSZ „Solidarność”;
- II. Przedstawiciele Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego:
 - 1) Pan Stanisław Różycki – Wiceprezes,
 - 2) Pan Jan Sikorski – Członek,
 - 3) Pan Wit Majewski – Doradca prawny;
- III. Przedstawiciele Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
 - 1) Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 2) Pan prof. Witold Jurek – Podsekretarz Stanu,
 - 3) Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 4) Pani Michalina Wójcik – Dyrektor Departamentu Finansowania Szkół Wyższych,
 - 5) Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego,
 - 6) Pani Małgorzata Zarzycka – Radca prawny,
 - 7) Pan Paweł Orzeszko – Radca prawny,

8) Pani Anna Szymańska – Specjalista w Departamencie Finansowania Szkół Wyższych.

Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dziękując wszystkim za przybycie, otworzyła spotkanie organizacyjno-techniczne w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność”.

Następnie udzielono głosu Panu Edwardowi Malcowi – Przewodniczącemu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, który oświadczył, iż powyższy projekt został przekazany do Ministerstwa niecały miesiąc temu i wstępnie zaproponował, by Ministerstwo przedstawiło swoje stanowisko na temat treści ujętych w przedłożonym dokumencie do dnia 17 sierpnia 2011 roku. Zdaniem Pana Przewodniczącego w sporządzonej przez MNiSW opinii powinny znaleźć się informacje, które rozwiązania przedstawione w projekcie są akceptowalne, które wymagają wyjaśnień oraz z którymi Ministerstwo się nie zgadza. Zgodnie z oczekiwaniami KSN NSZZ „Solidarność” w terminie ok. tygodnia (np. 25 sierpnia 2011 r.) od przedstawienia pisemnej opinii MNiSW powinno odbyć się spotkanie informacyjne poświęcone wyjaśnieniu zapisów budzących wątpliwości, by następnie po około dwóch tygodniach (w dn. 5–8 września 2011 r.) przeprowadzić pierwszą fazę negocjacji obejmujących konkretne postanowienia zawarte w projekcie. Przedstawiony przez Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność” terminarz związany jest z planowaniem przez KSN dokonania pod koniec pierwszej dekady września przeglądu oceny stanu negocjacji (w dniu 10 września br. zbiera się Prezydium KSN, natomiast w dniu 19 września br. – Rada KSN).

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zadała pytanie, czy KSN dopełniła wszelkich wymogów formalnych wynikających z przepisów prawnych. Zauważyła, iż na spotkaniu obecni są przedstawiciele dwóch ogólnopolskich organizacji członkowskich – Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych (Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego) oraz NSZZ „Solidarność” (Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”), natomiast brakuje informacji o ewentualnym przystąpieniu do negocjacji przedstawicieli Forum Związków Zawodowych, a więc trzeciej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. *o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu*

społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.). Również Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny MNiSW wskazał, iż należałoby zawiadomić te spośród organizacji związkowych, które są członkami Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych.

Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w MNiSW podkreślił, iż obowiązkiem podmiotu występującego z inicjatywą zawarcia układu jest powiadomienie o tym każdej organizacji związkowej reprezentującej pracowników, dla których ma być zawarty układ, w celu wspólnego prowadzenia rokowań przez wszystkie organizacje związkowe [zgodnie z art. 241² § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. *Kodeks pracy*, Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.].

Pan Przewodniczący Edward Malec zauważył, iż obecne spotkanie ma charakter jedynie informacyjny, zobowiązał się jednocześnie wystąpić z oficjalnym zawiadomieniem o podjętej inicjatywie do Forum Związków Zawodowych. Powyższy brak formalny zostanie uzupełniony przez KSN do czasu rozpoczęcia negocjacji.

Odnosząc się do powtórnego pytania Przewodniczącego KSN – Pana Edwarda Malca oraz Wiceprzewodniczącego KSN – Pana Juliana Srebrnego o proponowane na początku spotkania terminy prac nad projektem, Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zauważyła, iż z uwagi na zakres przyszłych negocjacji, obejmujący m.in. trudne kwestie płacowe, wskazane byłoby przeprowadzenie z rektorami konsultacji co do rozwiązań zawartych w projektowanym ponadzakładowym układzie zbiorowym. Wprawdzie zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) to minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiera ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych, ale pracodawcami w uczelniach są rektorzy. Ministerstwo nie powinno arbitralnie rozstrzygać o sprawach, które będą wiązały rektorów i pracowników uczelni, ale pożądane byłoby uzyskanie pewnego „mandatu” negocjacyjnego od rektorów. Zorganizowanie spotkania z rektorami uczelni w sierpniu – kiedy nie odbywają się zajęcia ani egzaminy poprawkowe – byłoby bardzo trudne, w związku z tym dogodniej byłoby wyznaczyć termin spotkania negocjacyjnego na wrzesień.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zapewniła, iż Ministerstwo jest otwarte na współpracę w zakresie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych. Dla przedstawienia rzetelnej opinii potrzebny jest jednak – analogicznie jak w przypadku konsultacji projektów rozporządzeń – odpowiedni czas na dyskusję z rektorami na temat rozwiązań proponowanych przez KSN.

Ponadto Pani Minister zwróciła uwagę, iż zgodnie z prawem od czasu zawiadomienia Forum Związków Zawodowych do zorganizowania spotkania negocjacyjnego musi upłynąć co najmniej 30 dni [wynika to z art. 241¹⁶ § 2 *Kodeksu pracy*, zgodnie z którym jeżeli w terminie wyznaczonym przez podmiot występujący z inicjatywą zawarcia układu ponadzakładowego, nie krótszym niż 30 dni od dnia zgłoszenia inicjatywy zawarcia układu, nie wszystkie organizacje związkowe przystąpią do rokowań, do ich prowadzenia uprawnione są organizacje związkowe, które przystąpiły do rokowań].

Pan Julian Srebrny – Wiceprzewodniczący KSN zauważył, iż propozycje płacowe zawarte w projekcie *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* mają bezpośredni związek z dotacją „stacjonarną” [dotacja podmiotowa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty], dlatego w kwestiach finansowych bardzo ważna jest nie tylko opinia MNiSW, ale również Ministerstwa Finansów. Pan Julian Srebrny zaproponował ponadto zaproszenie do udziału w spotkaniach negocjacyjnych przedstawicieli innych resortów.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zgodziła się, iż należy rozważyć uczestnictwo w negocjacjach przedstawicieli Ministerstwa Finansów. Ponadto nie jest wykluczone, iż w przyszłości właściwi ministrowie będą zawierali ponadzakładowe układy zbiorowe pracy dla pracowników nadzorowanych przez nich uczelni, stąd pożądana byłaby również obecność – w roli obserwatorów – przedstawicieli innych ministerstw nadzorujących uczelnie publiczne.

Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego oraz Pan Paweł Orzeszko – Radca prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym wyjaśnili budzącą wątpliwości niektórych zebranych kwestię dotyczącą zakresu podmiotowego ewentualnie zawartego w przyszłości układu. Zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiera ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych, a dla uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich – właściwy minister.

Pani Grażyna Maciejko – Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac KSN zapytała o możliwość przygotowania przez Departament Legislacyjno-Prawny MNiSW wstępnych uwag na temat projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, natomiast

Przewodniczący KSN – Pan Edward Malec poprosił o zaproponowanie przez Panią Minister prof. Barbarę Kudrycką innego terminu niż sugerowana przez KSN data 17 sierpnia 2011 roku.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zaproponowała wyznaczenie terminu przedstawienia opinii MNiSW na dzień 9 września 2011 roku. Wskazała, iż kwestie związane z minimalnymi stawkami wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników uczelni publicznych – które należy niewątpliwie zakwalifikować jako najtrudniejsze do wynegocjowania podczas przyszłych prac nad projektem ponadzakładowego układu zbiorowego pracy – są aktualnie równolegle konsultowane w ramach uzgodnień projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2011 r. w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*. Z powyższym faktem może wiązać się pewna trudność w negocjowaniu dodatkowo korzystniejszych dla pracowników uczelni publicznych treści wynikających z projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy. Uzgodnienie z Ministerstwem Finansów kwestii dotyczących możliwości sfinansowania z budżetu państwa zakładanych w projekcie rozporządzenia z dnia 9 maja 2011 r. wzrostów minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla wszystkich pracowników uczelni publicznych wymaga dużych wysiłków negocjacyjnych ze strony MNiSW. Powyższy projekt rozporządzenia nie zyskał jeszcze aprobaty Ministerstwa Finansów i nie wiadomo, jaki będzie ostateczny efekt rozmów dotyczących ujętych w nim zmian.

Pan Julian Srebrny wyraził opinię, iż pożądane byłoby prowadzenie negocjacji w sprawie projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy na tyle szybko, by ich rezultat w postaci zobowiązań finansowych ze środków publicznych został uwzględniony już w budżecie państwa na rok 2012. Stwierdził ponadto, że przedstawione w przedłożonym projekcie rozwiązania były przedmiotem wielu rozmów w ciągu ostatnich 3 lat w kontaktach KSN z MNiSW, KRASP i na forum komisji sejmowych (przy okazji nowelizacji *Prawa o szkolnictwie wyższym*).

Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny MNiSW wskazał, iż prace nad projektem budżetu państwa na rok 2012 są już zbyt zaawansowane, by możliwe było już w przyszłym roku uwzględnienie ewentualnych skutków finansowych dla budżetu państwa wynikających z zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka wyraziła nadzieję, iż uczestnikom spotkania rzeczywiście chodzi o wynegocjowanie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, nie zaś o organizowanie akcji politycznej. Wskazała również, iż pomysł wynegocjowania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w uczelniach publicznych powstał stosunkowo niedawno oraz że w pierwszym piśmie od KSN, przy którym przekazano powyższy projekt, brakowało wyraźnej informacji o organizacjach, które przystąpiły do negocjacji w wyniku zawiadomienia przez podmiot występujący z taką inicjatywą. Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka przypomniła ponadto o konieczności szczególnego dbania przez Ministerstwo o przestrzeganie przepisów prawa. Zauważyła również, iż nad ponadzakładowym układem zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych należy rozpocząć i prowadzić prace dopiero po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*, gwarantującego podwyżkę minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni od 2012 do 2015 roku. Wyraziła obawę, że praca nad powyższym układem zbiorowym przed wejściem w życie rozporządzenia, którego projekt znajduje się obecnie w uzgodnieniach międzyresortowych, może niekorzystnie wpłynąć na podwyżki płac, zagwarantowane przez Premiera na spotkaniu ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w dniu 17 maja 2011 r. oraz ujęte w uchwale Rady Ministrów ustanawiającej Wieloletni Plan Finansowy Państwa na lata 2011–2014.

Wspólnie ustalono termin przekazania przez MNiSW opinii na temat projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* na dzień 9 września 2011 roku. W powyższej opinii wskazane zostaną postulaty niebudzące zastrzeżeń MNiSW, wymagające dyskusji oraz rozwiązania, które należy skonsultować z rektorami uczelni publicznych.

Uzgodniono również, iż w dniach między 11 a 17 września 2011 r. odbędą się negocjacje. W przypadku nieobecności Pani Minister prof. Barbary Kudryckiej, do prowadzenia negocjacji będzie upoważniony Pan prof. Witold Jurek – Podsekretarz Stanu w MNiSW.

Przedstawiciele związków zawodowych wyrazili zgodną opinię, iż zależy im na sfinalizowaniu prac nad projektem rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników*

zatrudnionych w uczelni publicznej oraz ocenili proponowane w nim rozwiązania jako korzystne dla pracowników uczelni publicznych. Pani Grażyna Maciejko szczególnie podkreślała, iż KSN nie chce być „hamulcowym” korzystnych dla środowiska akademickiego zmian.

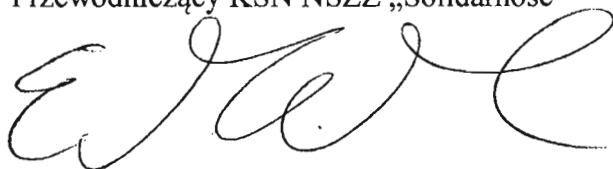
Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka podkreśliła, iż wydane rozporządzenie stanowiłoby zobowiązanie dla tego i przyszłego rządu oraz byłoby swojego rodzaju gwarancją dla pracowników uczelni publicznych, iż te będą finansowane na odpowiednim poziomie. Zapewniła jednocześnie, iż MNiSW dokłada wszelkich starań, by doprowadzić do wydania projektowanego rozporządzenia. Zwróciła również uwagę na kryzys w państwach Unii Europejskiej, w tym na konieczność dokonywania przez ministrów odpowiadających za naukę i szkolnictwo wyższe w wielu innych krajach radykalnych cięć wydatków na płace, a nawet zamykania niektórych instytucji.

Na koniec Pan Przewodniczący Edward Malec zapewnił, iż przedstawiciele związków zawodowych będą sobie cenić fakt podpisania projektowanego rozporządzenia *w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* i oczekują podpisania tego rozporządzenia w jak najkrótszym terminie. Decyzja o losach rozporządzenia jest autonomiczną decyzją rządu, na którą związki zawodowe nie mają wpływu.

Pani Minister prof. Barbara Kudrycka ponownie zapewniła o otwartości MNiSW na współpracę ze związkami zawodowymi w kwestii ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego.

Pan Edward Malec

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

prof. Maria B. Orlowska

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>
L.p. 73/10/11

Warszawa, dn. 20.09.2011 r.

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Barbara Kudrycka

Dotyczy: Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych

W związku z pismem Pani Minister z dnia 8 września 2011 r. (znak: MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-6-ASZ/11), dotyczącym zakresu przedmiotowego Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych, zwracam się z wnioskiem o przekazanie nam szczegółowej opinii prawnej na ten temat.

Z pisma, o którym mowa wyżej wynika, iż w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego przeprowadzona została jedynie wstępna analiza przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.; dalej: P.s.w.). Natomiast na spotkaniu w dniu 14 września 2011 r. ta wstępna opinia nie została doprecyzowana.

W tej sytuacji stanowisko strony związkowej może zostać przedstawione po przekazaniu nam szczegółowej opinii, uwzględniającej także inne źródła prawa, w tym Konstytucję RP, a także konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy. W naszej ocenie niezbędne byłoby także zwrócenie się o stanowisko w tym zakresie do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako organu uprawnionego do rejestracji i oceny legalności układów zbiorowych pracy.

Odnosząc się krótko do wstępnej opinii Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego należy zauważyć, że art. 152 ust. 1 P.s.w. stanowi, że „Ponadzakładowy układ zbiorowy

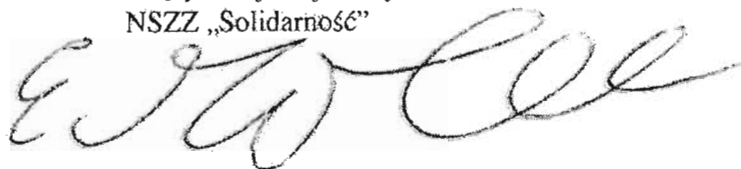
pracy określa sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1” i nie ogranicza on w sposób wyraźny zakresu przedmiotowego układu zbiorowego pracy. Przede wszystkim nie posłużono się w tym przepisie określeniem „wyłącznie”. Wykładnia gramatyczna tego przepisu prowadzi do wniosku, że ustawodawca wskazał jedynie obligatoryjny zakres przedmiotowy ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, nie ograniczając swobody układowej stron wyłącznie do tej kwestii. W konsekwencji nie można zgodzić się ze wstępną opinią, chociaż – być może – argumenty, które znajdują się w opinii szczegółowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego będą dla nas bardziej przekonujące.

Na marginesie trzeba dodać, że wprowadzenie regulacji w postaci rozporządzenia na podstawie art. 151 ust. 1 P.s.w., określającego warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej, nie wyklucza możliwości podjęcia rokowań nad zawarciem Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, ponieważ art. 152 ust. 3 P.s.w. wyjaśnia relacje pomiędzy rozporządzeniem a układem zbiorowym pracy. Według art. 152 ust. 3 P.s.w. z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania do pracowników objętych układem lub regulaminem wynagradzania przestają mieć zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 151 ust. 1 P.s.w. Ponadto – w myśl tego ostatniego przepisu – wydanie rozporządzenia jest obligatoryjne i nie może być uzależnione od przyjęcia lub nieprzyjęcia układu zbiorowego.

Podsumowując, w naszej ocenie możliwe jest rozpoczęcie rokowań nad zawarciem Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych w części, która nie jest sporna dla obydwu stron tj. w zakresie kwestii płacowych.

Z poważaniem

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

79/p/11

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

17

12

Warszawa, 18 października 2011 r.

MNiSW-DP-SPP-123-4883-2/PO/11

Pan
Prof. dr hab. Edward Malec

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

W odpowiedzi na wystąpienie Pana Przewodniczącego z dnia 20 września br. w sprawie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych, pragnę przekazać, co następuje.

W trakcie rozmów jakie w obszernym gronie przeprowadziliśmy w dniu 14 września br. potwierdziła się sygnalizowana przeze mnie w piśmie z dnia 8 września br. rozbieżność co do zakresu spraw jakie powinny zostać uregulowane w układzie. Z dobrą wiarą przyjąłam w tej sytuacji zapowiedź z Państwa strony, iż problem ten jest już przedmiotem szczegółowej ekspertyzy prawnej przygotowywanej przez ekspertów związkowych – nadal oczekuję z zainteresowaniem na efekty tej pracy.

W świetle powyższego ze zdziwieniem przyjmuję próbę odwrócenia tych ustaleń oraz deklaruję gotowość ustosunkowania się do obiecanych ekspertyz związkowych.

Wyjaśniam jednocześnie, że wstępny charakter opinii ministerstwa na temat przedstawionego projektu należy rozumieć jako stanowisko negatywne, zajęte wobec dokumentu, naszym zdaniem przekraczającego zakres regulacji wytyczony szczegółowym upoważnieniem zawartym w art. 152 ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym. Szczegółowa opinia, której oczekuje strona związkowa, będzie możliwa po przedstawieniu spójnego i stosownie skorygowanego projektu. Takie też stanowisko przedstawiliśmy w trakcie spotkania w dniu 14 września br.

Proponowane przez Pana Przewodniczącego przyspieszenie negocjacji poprzez ograniczenie ich jedynie do kwestii stricte płacowych, wobec braku klarownej i koherentnej propozycji nowego dokumentu, nie wydaje mi się w świetle ujawnionych wstępnie rozbieżności możliwe do realizacji.

Z poważaniem

prof. Barbara Kudrycka

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.p. 80/W/11

Warszawa, dnia 10 listopada 2011 r.

**Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Barbara KUDRYCKA**
**Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego
ul. Hoża 20
00-529 Warszawa**

Szanowna Pani Profesor!

W związku z pismem Pani Minister z dnia 18 października 2011 r., znak: MNiSW-DP-SPP-123-4833-2/PO/11, dotyczącym wstępnego – negatywnego stanowiska Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie projektu przedłożonego przez stronę związkową *Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych*, działając z upoważnienia Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, przedstawiam następującą opinię.

Zgodnie z art. 152 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.; dalej jako P.s.w.), ponadzakładowy układ zbiorowy pracy (dalej: puzp) dla cywilnych pracowników uczelni publicznych określa sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 P.s.w., przy czym z dniem wejścia w życie puzp do pracowników nim objętych przestają mieć zastosowanie przepisy wydane na podstawie tegoż przepisu. W art. 151 ust. 1 P.s.w. ustawodawca udzielił delegacji ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, by – działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy – określił, w drodze rozporządzenia, warunki wyna-

gradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej – do czasu objęcia ich puzp.

Przytoczone przepisy P.s.w. wskazują jedynie, iż określenie w puzp warunków wynagradzania za pracę, spowoduje wyłączenie stosowania do pracowników objętych układem przepisów rozporządzenia, wydanego na podstawie art. 151 ust. 1 P.s.w. Celem zamieszczenia przez ustawodawcę przepisu art. 152 ust. 2 P.s.w. było usunięcie ewentualnych wątpliwości odnośnie do relacji zachodzącej pomiędzy puzp a przepisami wykonawczymi do ustawy P.s.w. Ustawodawca przyjął zasadę prymatu postanowień puzp nad przepisami rozporządzenia określającego warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej. Celem analizowanej normy prawnej było zatem określenie wzajemnej relacji pomiędzy puzp a rozporządzeniem, nie zaś kształtowanie zakresu przedmiotowego puzp na zasadzie ograniczenia go jedynie do zagadnień wyliczonych w art. 151 ust. 1 P.s.w.

W żadnym przypadku nie można interpretować przepisu art. 152 ust. 2 P.s.w. w sposób zaprezentowany przez Stronę Ministerialną na spotkaniach w dniach 25 lipca i 14 września 2011 r. oraz w piśmie Pani Minister z dnia 8 września 2011 r., znak: MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-6-ASZ/11, bowiem ustawodawca nie zastrzegł – wbrew odmiennym twierdzeniom wyrażonym w powyżej wymienionym piśmie – jakoby w puzp dla pracowników szkolnictwa wyższego można było określić „**wyłącznie** sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 tej ustawy” [P.s.w.]. Tego rodzaju zwięzająca wykładnia jest *contra legem*. Ustawodawca stwierdził jedynie, iż obligatoryjnym (ale nie wyłącznym) składnikiem puzp dla pracowników uczelni publicznych winny być zagadnienia, o których mowa w art. 151 ust. 1 P.s.w. (por. art. 77¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy*; tekst pierwotny: Dz. U. Nr 24, poz. 141; tekst jednolity: Dz. U. z 1998 r. Nr 24, poz. 141 z późn. zm.; dalej jako k.p.), bowiem ich regulacja rozporządzeniem jest z założenia tymczasowa – trwa bowiem „do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy”. Na marginesie można zauważyć, że postanowienia płacowe z reguły „stanowią esencję układu zbiorowego pracy i sens jego zawierania” (J. Stelina [w:] *Kodeks pracy z komentarzem*, red. U. Jackowiak, Gdynia 2004, s. 797), co nie może zawężyć zakresu przedmiotowego układu zbiorowego, który został zakreślony przez ustawodawcę w art. 240 k.p. bardzo szeroko i dlatego „spektrum zagadnień pozapłacowych, jakie mogą zostać uregulowane w układach zbiorowych pracy, jest szerokie” (tamże, s. 798).

Zaprezentowany przez Panią Minister pogląd, iż z faktu objęcia pracowników uczelni publicznych przepisami pragmatyki służbowej, jaką jest ustawa P.s.w., wynika ograniczenie zakresu przedmiotowego puzp, nie znajduje oparcia w obowiązującym stanie prawnym oraz w doktrynie prawa pracy.

Jedynie na gruncie ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. *o układach zbiorowych pracy* (Dz. U. Nr 31, poz. 242; zm.: Dz. U. z 1946 r. Nr 61, poz. 339), która została uchylona z dniem 1 stycznia 1975 r. przez art. IV § 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Przepisy wprowadzające Kodeks pracy* (Dz. U. Nr 24, poz. 142; zm. Dz. U. z 1990 r. Nr 34, poz. 198), wyłączeni spod zakresu obowiązywania układów zbiorowych pracy zostali pracownicy zatrudnieni w urzędach państwowych na podstawie nominacji oraz kontraktowi pracownicy państwowi. Również w początkowym okresie obowiązywania k.p. dopuszczalne było zawieranie układów zbiorowych pracy jedynie przez pracodawców nawiązujących stosunki pracy na drodze cywilnoprawnej (szerzej: M. Seweryński, *Układy zbiorowe w Polsce w okresie komunistycznym*, [w:] „*Studia z zakresu prawa pracy i polityki społecznej*”, red. L. Mitrus, R. 2009, Kraków 2009, s. 473-480).

Należy zauważyć, że początkowo możliwość objęcia układem zbiorowym pracy pracowników szkół wyższych – wyłącznie niebędących nauczycielami akademickimi – przewidywały wprost przepisy ustawy z dnia 4 maja 1982 r. *o szkolnictwie wyższym* (tekst pierwotny: art. 212 ust. 2 – Dz. U. Nr 14, poz. 113; tekst jednolity: art. 213 ust. 2 – Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201 z późn. zm.), a także art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. *o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 65, poz. 385 z późn. zm.), który został skreślony z dniem 1 września 2001 r. Tego dnia weszła w życie ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. *o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 85, poz. 924 z późn. zm.), która wprowadziła do ustawy z 1990 r. nowy art. 117a, obligujący ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, do ustalenia warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni państwowej, „do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy” (ust. 1). Ustalono również, że z dniem wejścia w życie układu zbiorowego, do pracowników uczelni nim objętych nie mają zastosowania przepisy wspomnianego rozporządzenia (ust. 2). Regulacja ta była refleksem art. 77³ k.p., który stanowi upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzeń płacowych dla pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej, tj. dla pracowni-

ków państwowej sfery budżetowej, dla których środki na wynagrodzenia są kształtowane na podstawie odrębnej ustawy (por. art. 10 ustawy z dnia 2 lutego 1996 r. *o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw*, Dz. U. Nr 24, poz. 110 z późn. zm.). Uczelnie publiczne – obok państwowych jednostek budżetowych, państwowych zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych – tworzyły do 31 grudnia 2010 r. państwową sferę budżetową (art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. *o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw*, Dz. U. Nr 110, poz. 1255 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. *o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw* (Dz. U. Nr 113, poz. 547 z późn. zm.), wprowadzając nowe regulacje do działu XI k.p., umożliwiła objęcie układami zbiorowymi pracy wszystkich pracowników, z wyjątkiem mianowanych pracowników urzędów publicznych – państwowych i samorządowych oraz sędziów i prokuratorów. Obowiązujące od dnia 1 stycznia 2001 r. brzmienie art. 239 § 3 k.p., ustalone ustawą z dnia 9 listopada 2000 r. *o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 107, poz. 1127 z późn. zm.), utrzymuje ten zakres ograniczenia podmiotowego układów zbiorowych pracy, enumeratywnie wskazując kategorie pracowników, które nie mogą być objęte układami zbiorowymi pracy. Należą do nich – oprócz osób już wymienionych – także członkowie korpusu służby cywilnej oraz powołani pracownicy urzędów państwowych, pracownicy samorządowi zatrudnieni na podstawie wyboru i powołania. Do żadnej z tych kategorii nie należą pracownicy wyższych uczelni publicznych.

W nowszej literaturze zwraca się uwagę na dopuszczalność zawierania układów zbiorowych pracy także przez grupy zawodowe objęte pragmatykami (np. J. Wratny, *Kodeks pracy. Komentarz*, Warszawa 2005, s. 620, Nb 2). Do grupy, która może być objęta postanowieniami układów zbiorowych pracy zalicza się również pracowników mianowanych, z wyjątkiem wymienionych w art. 239 § 3 k.p. (Z. Salwa, *Zakres podmiotowy i przedmiotowy układów zbiorowych pracy*, „Praca i Zabezpieczenie Społeczne” 1994, nr 12, s. 4).

W doktrynie prawa pracy zwrócono uwagę na fakt, iż „art. 240 § 1 k.p. stanowiąc, że układ zbiorowy pracy określa warunki, którym powinna odpowiadać treść stosunku pracy, oraz wzajemne zobowiązania stron układu, nie zawiera niczego, co dawałoby podstawę do różnicowania układów zbiorowych w zależności od tego, czy dotyczą stosunków pracy podległych prawu powszechnemu (umownemu) czy reglamentacji

pragmatyk pracowniczych" (H. Lewandowski, *Stosowanie układów zbiorowych pracy do pracowników objętych pragmatykami pracowniczymi*, „Praca i Zabezpieczenie Społeczne” 1998, nr 11, s. 13-14).

Zgodnie z art. 240 § 1 k.p. układ zbiorowy określa warunki, jakim powinna odpowiadać treść stosunku pracy (nie naruszając uprawnień osób trzecich) oraz wzajemne zobowiązania stron układu, w tym dotyczące stosowania układu i przestrzegania jego postanowień. Kluczowym przepisem, wyznaczającym zakres przedmiotowy układu zbiorowego, jest art. 240 § 2 k.p.: „Układ może określać inne sprawy poza wymienionymi w § 1, nie uregulowane w przepisach prawa pracy w sposób bezwzględnie obowiązujący”. Jak zauważa J. Wratny, „poza dziedziną płac i świadczeń układy zbiorowe mogą normować pozostałe składniki treści stosunku pracy, które według dotychczasowej terminologii działu jedenastego k.p. określane były jako »warunki pracy«. Należą do nich postanowienia z dziedziny czasu pracy, urlopów, bhp itp.” (J. Wratny, *Zakres przedmiotowy układów zbiorowych pracy w świetle przepisów prawa pracy*, [w:] *Układy zbiorowe w demokratycznym ustroju pracy. Studium z zakresu prawa pracy*, red. J. Wratny, Warszawa 1997, s. 31). Katalog obejmujący zakres postanowień układu zbiorowego pracy jest katalogiem otwartym (zob. np. M. T. Romer, *Prawo pracy. Komentarz*, Warszawa 2005, s. 910). W tej sytuacji należy stwierdzić, że swobodę układową stron ogranicza jedynie zastrzeżenie, że postanowienia układowe nie mogą być sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa pracy:

„Przez bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa pracy należy jednak rozumieć nie wszelkie normy bezwzględnie obowiązujące (*ius cogens*), lecz jedynie normy ściśle bezwzględnie obowiązujące, tzn. takie, które nie pozwalają na żadne odstępstwa od ich treści, zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść pracownika. Jeżeli bowiem przepisy jednostronnie bezwzględnie obowiązujące (semiimperatywne) dopuszczają możliwość odstępstwa od ich treści na korzyść pracownika, np. w umowie o pracę, to byłoby niezrozumiałe, dlaczego nie mogłyby one dopuszczać takich odstępstw w układach zbiorowych pracy. Rozszerzenie postanowień układowych przez dopuszczenie ustaleń w nich innych spraw niż warunki określające treść stosunku pracy, nie uregulowanych w prawie pracy przepisami ściśle bezwzględnie obowiązującymi, stwarza możliwość zamieszczania w układach zbiorowych postanowień, które wprowadzą do prawa pracy nowe uprawnienia i rozwiązania lub rozwiną rozwiązania już istniejące, regulowane przepisami względnie obowiązującymi lub jednostronnie bezwzględnie obowiązującymi. Powoduje to, że zakres przedmiotowy spraw, które mogą regulować układy zbiorowe pracy, jest nie tylko

szeroki, ale i otwarty, nie sprowadzający się jedynie do warunków, jakim winna odpowiadać treść stosunku pracy”.

(Z. Salwa, *Zakres podmiotowy i przedmiotowy...*, s. 6.)

Większość norm prawa pracy, w tym także norm zawartych w pragmatykach służbowych, ma charakter semiimperatywny (szerzej: A. Świątkowski, *Charakter norm prawa pracy*, „Krakowskie Studia Prawnicze” t. 21, Kraków 1988, s. 79-108), a zatem może być zastąpiona przez postanowienia układowe.

Wprawdzie art. 5 k.p. traktuje przepisy szczególne, regulujące stosunki pracy określonej kategorii pracowników (pragmatyki służbowe), jako *lex specialis* w stosunku do przepisów k.p. i ustanawia jedynie posiłkowe stosowanie swoich przepisów w sprawach nieuregulowanych w poszczególnych pragmatykach, jednakże nie oznacza to, iż przywołany przez Panią Minister przepis art. 152 ust. 2 P.s.w. uchyła w odniesieniu do układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego obowiązywanie art. 240 § 1 i 2 k.p. Jak trafnie zauważa K. Rączka: „Art. 5 [k.p.] reguluje tylko relacje między pragmatykami pracowniczymi a kodeksem pracy na zasadzie *lex specialis derogat legi generali*. Tymczasem relacje między tymi pragmatykami a układami zbiorowymi pracy normuje art. 9 § 2 na zasadzie uprzywilejowania pracownika, według której postanowienia układów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych. Układ może normować także sprawy uregulowane w pragmatykach pracowniczych, oczywiście z wyłączeniem tych kwestii, które w pragmatykach uregulowane zostały w sposób ściśle bezwzględnie obowiązujący” (K. Rączka [w:] M. Gersdorf, K. Rączka, J. Skoczyński, *Kodeks pracy. Komentarz*, red. Z. Salwa, Warszawa 2007, s. 791; por. K. Rączka, *Miejsce i rola układów zbiorowych w systemie źródeł prawa pracy*, „Praca i Zabezpieczenie Społeczne” 1996, nr 2, s. 4-5). Podobny pogląd wyraził A. Świątkowski: „W obowiązujących przepisach pragmatyki urzędnicze mają pierwszeństwo w regulowaniu treści stosunków pracy wyłącznie przed przepisami kodeksu pracy. Układy zbiorowe pracy stanowią alternatywną technikę regulacji prawnej dla prawa stanowionego przez odpowiednie organy państwa. Z woli ustawodawcy, układy zbiorowe pracy mają pierwszeństwo (jeżeli zawierają bardziej korzystne rozwiązania prawne dla pracowników) przed każdym aktem stanowionym przez państwo, również [przed] pragmatykami służbowymi” (A. Świątkowski, *Układy zbiorowe pracy w kodeksie pracy*, [w:] „Studia z zakresu prawa pracy i polityki społecznej”, red. A. Świątkowski, R. 2001/2002, Kraków 2002, s. 479).

Przypomnieć należy, że prawo związków zawodowych do zawierania układów zbiorowych pracy i innych porozumień jest gwarantowane w art. 59 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Korzystanie z tego prawa – zamieszczonego przez ustrojodawcę w rozdziale II Konstytucji, zatytułowanym *Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela* – może być ograniczone tylko przez ustawę i tylko wtedy, gdy ograniczenia są „konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób” (art. 31 ust. 3 Konstytucji). Ponadto ustawodawca konstytucyjny zastrzegł, iż „ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw”. Innymi słowy, przepis art. 152 ust. 2 P.s.w., rozumiany w ten sposób, w jaki przedstawia to Pani Minister, poprzez ograniczenie prawa do swobodnego zawierania układów zbiorowych, nie może przejść testu proporcjonalności, a normy, które nie spełniają cech proporcjonalności – musiałyby być uznane za niezgodne z Konstytucją.

Przyjęcie zaprezentowanej przez Panią Minister wykładni art. 152 ust. 2 P.s.w., sprowadzającej się do zawężenia zakresu przedmiotowego puzp dla pracowników uczelni publicznych wyłącznie do spraw, o których mowa w art. 151 ust. 1 P.s.w., prowadzi wprost do wniosku, iż przepis art. 152 ust. 2 P.s.w. narusza istotę prawa do swobody układowej, ustanowionego w art. 59 ust. 2 Konstytucji. Nie sposób bowiem znaleźć uzasadnienia dla wyłączenia z materii układowej puzp dla pracowników uczelni publicznych wszelkich innych kwestii mieszczących się w zakresie wyznaczonym przez art. 240 k.p., zaś wykraczających poza katalog z art. 151 ust. 1 P.s.w. Eksplikacji takiej nie zawiera ani uzasadnienie przedstawione przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (druk sejmowy nr 2720/IV z dnia 23 marca 2004 r.), ani też stanowisko Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy P.s.w. (pismo ozn. SSP 140-46(3)/04 z dnia 30 czerwca 2004 r. – do druku sejmowego nr 2710/IV). Zdaje się to wskazywać na fakt, iż projektodawca i ustawodawca nie zakładali takiej interpretacji przepisu, jakiej dokonała Pani Minister.

W dalszym ciągu zakładając, iż intencją ustawodawcy było ograniczenie zakresu przedmiotowego puzp, przyjdzie stwierdzić, iż wobec braku racjonalnego uzasadnienia tegoż ograniczenia, zostało ono wprowadzone z naruszeniem art. 59 ust. 2 Konstytucji. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji prawa oraz wolności gwarantowane konstytucyjnie mogą zostać pod pewnymi warunkami ograniczone. Warunkiem formalnym jest

uregulowanie takiego ograniczenia w ustawie – i ten warunek został spełniony. Warunki o charakterze materialnoprawnym wiążą się z szeroko rozumianą w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasadą proporcjonalności. Na konstytucyjną zasadę proporcjonalności *sensu largo* składają się bowiem: 1) stwierdzona w postępowaniu legislacyjnym konieczność wprowadzenia nowej regulacji ze względu na niezbędność ochrony interesu publicznego; 2) celowość (ukształtowanie nowej regulacji w sposób zapewniający osiągnięcie zamierzonego skutku), 3) proporcjonalność *sensu stricto* (zachowanie proporcji między efektami wprowadzonej regulacji a ciężarami, względnie niedogodnościami wynikającymi z niej dla obywateli). Kwestie te poruszał Trybunał Konstytucyjny m.in. w wyrokach: z dnia 27 kwietnia 1999 r., sygn. P 7/98 (OTK ZU 1999, nr 4, poz. 72 – pkt 4); z dnia 14 czerwca 2004 r., sygn. SK 21/03 (OTK ZU 2004, nr 6A, poz. 56 – pkt 3); z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt K 27/07 (OTK ZU 2009, nr 4A, poz. 54 – pkt 6).

W ocenie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, przepis art. 152 ust. 2 P.s.w., odczytywany jako zawężający zakres przedmiotowy puzp, nie spełnia żadnej z wymienionych wyżej przesłanek materialnoprawnych, bowiem ustawodawca nie wskazał, jaki ważny cel uzasadnia ograniczenie swobody układowej oraz w ogóle nie uzasadnił konieczności wprowadzenia takiej regulacji. W tym stanie faktycznym nie jest możliwe wykazanie zachowania proporcji pomiędzy wprowadzonym ograniczeniem konstytucyjnego prawa, a bliżej nieznanym celem, przyświecającym wprowadzeniu zawężonego zakresu przedmiotowego puzp. Należy zatem stwierdzić, że ingerencja ustawodawcy w wolność obywatelską, o której mowa w art. 59 ust. 2 Konstytucji, jest niedopuszczalna, bowiem nie są znane zamierzone przez nią skutki, nie jest ona niezbędna dla ochrony interesu publicznego, a jej efekty nie pozostają w proporcji do uszczuplonych nią wolności (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 września 2006 r., sygn. K 45/04, OTK ZU 2006, nr 8A, poz. 111).

Prawo do zawierania układów zbiorowych pracy należy do węższej pojęciowo grupy „wolności, praw i obowiązków człowieka i obywatela”, a mianowicie do „wolności i praw politycznych”. Może ono być, stosownie do art. 59 ust. 4 Konstytucji, ograniczone tylko ustawą i tylko w takim zakresie, jaki dopuszczalny jest przez wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe. Art. 59 ust. 4 Konstytucji jest przepisem szczególnym w stosunku do jej art. 31 ust. 3, zawężającym przypadki ustawowego ograniczenia wolności rokowań (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 marca 2000 r., sygn. K 26/98, OTK ZU 2000, Nr 2, poz. 57). Wolności związkowe, mogą podlegać jedynie

takim ograniczeniom ustawowym, jakie są dopuszczalne ze względu na potrzebę ochrony ważnych, konstytucyjnych wartości (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 grudnia 1999 r., sygn. K 6/99, OTK ZU 1999, nr 7, poz. 160).

Zgodnie z przyjętymi zasadami wykładni oraz ugruntowaną w polskim sądownictwie linią orzecniczą, podmiot dokonujący wykładni przepisów, mających zastosowanie w określonej sprawie, ma obowiązek dokonywać wykładni prokonstytucyjnej, co oznacza, że ze wszystkich możliwych interpretacji należy wybrać taką, która najpełniej gwarantuje realizację postanowień Konstytucji, zaś odrzucić należy wykładnię, która prowadzi do ewidentnej sprzeczności z przepisami konstytucyjnymi (zob. np. postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 lutego 2008 r., sygn. P 62/07, OTK ZU 2008, Nr 1A, poz. 17; postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. P 38/09, OTK ZU 2010, Nr 5A, poz. 53 i inne wskazane tam orzeczenia). Jednakże zabieg interpretacyjny musi odpowiadać założeniu, że przyjęte jako zgodne z Konstytucją rozumienie określonego zwrotu mieści się w granicach tzw. możliwego znaczenia językowego (T. Spyra, *Granice wykładni prawa*, Kraków 2006, s. 39). Granicą wykładni prokonstytucyjnej, w ramach stosowania prawa, jest więc dopuszczalne znaczenie językowe interpretowanego zwrotu czy przepisu. W przypadku art. 152 ust. 2 P.s.w. wykładnia prokonstytucyjna – zgodna z art. 59 ust. 2 Konstytucji – prowadzi do wniosku, że puzp dla cywilnych pracowników uczelni publicznych obligatoryjnie (a nie: wyłącznie) określa sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 P.s.w., co nie wyklucza, iż może regulować także inne kwestie – w ramach szerokiej swobody układowej stron.

Polska ratyfikowała konwencję Nr 98 Międzynarodowej Organizacji Pracy *dotyczącą zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych*, przyjętą w Genewie dnia 1 lipca 1949 r., która wobec Polski weszła w życie z dniem 25 lutego 1957 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 126). Art. 4 tej konwencji nakłada na państwa członkowskie obowiązek zachęcania partnerów społecznych do negocjowania układów zbiorowych pracy. Konwencja – zaliczana do fundamentalnych – ustala międzynarodowe standardy w sprawach związanych z negocjowaniem układów zbiorowych pracy przez partnerów społecznych oraz zobowiązuje władze państw członkowskich do „zachęcania i popierania jak najszerszego rozwoju i wykorzystywania procedury dobrowolnych rokowań dla zawierania układów zbiorowych”. Jak stwierdza wybitny znawca problematyki zbiorowego i międzynarodowego prawa pracy – Prof. A. M. Świątkowski: „Prawo partnerów społecznych do zawierania układów zbiorowych pracy i innych porozumień normatyw-

nych jest pojmowane przez prawników zajmujących się międzynarodowym prawem pracy jako konieczny i ważny element wolności zrzeszania się. Pracownicy zrzeszają się w związkach zawodowych, aby wywierać wpływ na kształtowanie warunków pracy i wynagrodzenia" (A. M. Świątkowski, *Swoboda zawierania układów zbiorowych pracy w świetle standardów Międzynarodowej Organizacji Pracy*, [w:] „*Studia z zakresu prawa pracy i polityki społecznej*”, red. A. Świątkowski, R. 2007, Kraków 2007, s. 174 – tamże przytoczona literatura przedmiotu).

W myśl powoływanej już konwencji Nr 98 MOP oraz zalecenia Nr 91 MOP *dotyczącego układów zbiorowych*, uchwalonego w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r. (<http://www.mop.pl/doc/html/zalecenia/z091.html>), zakres negocjacji oraz zakres obowiązywania układów zbiorowych pracy winny być **nieograniczone**. „Podmiotowe i przedmiotowe granice układów zbiorowych pracy są władni wyznaczać partnerzy społeczni postępujący zgodnie z dwoma zasadami: swobodą negocjowania oraz dobrowolnością zasięgu oddziaływania układu zbiorowego pracy” (A.M. Świątkowski, *Swoboda...*, s. 182).

Ponadto Polska jest stroną konwencji Nr 151 MOP *dotyczącej ochrony prawa organizowania się i procedury określania warunków zatrudnienia w służbie publicznej*, przyjętej w Genewie dnia 27 czerwca 1978 r. i ratyfikowanej dnia 12 lipca 1982 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 22, poz. 78). Akt ten, zgodnie z art. 1 ust. 1, „ma zastosowanie do wszystkich osób zatrudnionych przez władze publiczne w zakresie, w jakim nie stosuje się do nich korzystniejszych postanowień innych międzynarodowych konwencji dotyczących pracy”. Konwencja ta znajdzie zatem zastosowanie do urzędników państwowych, których nie obejmuje konwencja Nr 98 MOP. Konwencja Nr 151 nakłada na państwa członkowskie obowiązek podejmowania działań zmierzających do udzielenia pracownikom publicznym i ich organizacjom pomocy w jak najszerszym rozwijaniu i stosowaniu mechanizmu rokowań między zainteresowanymi władzami publicznymi a organizacjami pracowników publicznych. Celem negocjacji powinno być uregulowanie warunków zatrudnienia pracowników publicznych lub uzgodnienie innej metody, która pozwala na udział przedstawicieli pracowników publicznych w ustalaniu warunków pracy (art. 7). Skoro zatem konwencja Nr 151 MOP – nie odnosząca się do pracowników szkolnictwa wyższego w Polsce – gwarantuje „jak najszersze rozwijanie i stosowanie mechanizmu rokowań między zainteresowanymi władzami publicznymi i organizacjami pracowników publicznych co do warunków zatrudnienia”, to oczywiście

jest, że gwarancje wynikające z konwencji Nr 98 MOP, która obejmuje – co do zasady – wszystkich pracowników, nie mogą być na niższym poziomie.

W dokumentach MOP sformułowana została zasada swobody negocjowania i zawierania układów zbiorowych pracy we wszystkich sprawach dotyczących warunków pracy i wynagradzania, a przepisy krajowe ograniczające to prawo, są traktowane przez Komitet Ekspertów do Spraw Stosowania Konwencji i Zaleceń MOP za niezgodne z konwencjami MOP. W tym zakresie dopuszczalne są wyjątki w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami ekonomicznymi lub społecznymi i z uwagi na ochronę szerszych interesów. Ograniczenia swobody negocjowania układów zbiorowych pracy są traktowane przez MOP jako wyjątkowe środki i mogą być stosowane tylko czasowo oraz wyłącznie w niezbędnym zakresie (por. A.M. Świątkowski, *Swoboda...*, s. 186-187).

Ograniczenia zakresu przedmiotowego prawa do zawierania układów zbiorowych pracy wynikające rzekomo – tj. w ocenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – z art. 152 ust. 2 P.s.w., pozostawałyby zatem w sprzeczności z postanowieniami art. 4 konwencji Nr 98 oraz zalecenia Nr 91 MOP.

Zgodnie z art. 91 ust. 2 Konstytucji, ratyfikowana przez Polskę – za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie – umowa międzynarodowa „ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową”. Stosując zatem art. 4 konwencji Nr 98 MOP wraz zaleceniem Nr 91 MOP, należy odrzucić zaprezentowaną przez Panią Minister wykładnię przepisu art. 152 ust. 2 P.s.w., jako naruszającą gwarancje wolności rokowań, wyrażone w tej konwencji.

Wprawdzie konwencja Nr 98 MOP ratyfikowana była w innym trybie niż przewidyuje to Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r., jednakże jej ratyfikacja odbyła się zgodnie z wówczas obowiązującymi przepisami Konstytucji PRL z dnia 22 lipca 1952 r. (tekst pierwotny: Dz. U. Nr 33, poz. 232 z późn. zm.). Pozycję prawną umów międzynarodowych ratyfikowanych przed wejściem w życie obowiązującej Konstytucji, ustrojodawca określił w art. 241 ust. 1 Konstytucji RP, który zrównuje z umowami międzynarodowymi spełniającymi wymogi art. 188 pkt 2 Konstytucji te spośród umów ratyfikowanych wcześniej przez Państwo Polskie, które dotyczą spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 Konstytucji, o ile zostały one opublikowane w Dzienniku Ustaw. Analiza treści przedmiotowej Konwencji MOP pozwala przyjąć, że normowana nią materia dotyczy kwestii określonych w art. 89 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 Konstytucji RP, zaś jej tekst autentyczny i przekład na język polski ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw z dnia

28 maja 1958 r. W myśl opublikowanego jednocześnie oświadczenia Rady Państwa PRL z dnia 14 grudnia 1956 r., umowa ta została ratyfikowana. Nie ma więc, *de lege lata*, przeszkód prawnych do zastosowania postanowień tej konwencji przed postanowieniami art. 152 ust. 2 P.s.w. – interpretowanymi w sposób przedstawiony przez Panią Minister (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 1999 r., sygn. I PKN 438/99, OSNAPiUS 2000, nr 12, poz. 475).

W piśmiennictwie prawniczym już okresie PRL wyrażono pogląd, iż ratyfikowane przez Polskę konwencje MOP wywierają skutki prawne w stosunkach wewnętrznych *proprio vigore*, czyli bez potrzeby przetwarzania ich postanowień na normy ustawowe (M. Seweryński, *Wpływ konwencji i zaleceń Międzynarodowej Organizacji Pracy na prawo krajowe*, [w:] *Międzynarodowe prawo pracy*, red. M. Seweryński, „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Iuridica”, z. 5, Łódź 1981, s. 100-101).

Dodatkowo należy podnieść, że Polska należy do członków-założycieli MOP, a jednym z podstawowych zadań tej organizacji jest propagowanie dialogu społecznego między partnerami społecznymi. W *Deklaracji Filadelfijskiej* z dnia 10 maja 1944 r. wskazano, iż „uroczystym obowiązkiem” MOP jest popieranie „rzeczywistego uznania prawa zbiorowych rokowań oraz współpracy pracodawców i pracowników” (Deklaracja dotycząca zamierzeń i celów MOP – cz. III, lit. e – załącznik do Konstytucji MOP, Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 308 z późn. zm.).

Należy również zaznaczyć, że dnia 19 czerwca 1998 r. w Genewie została przyjęta przez Konferencję Ogólną MOP Deklaracja *dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy oraz działań uzupełniających* (http://www.ilo.org/public/english/standards/declaration/declaration_polish.pdf). Deklaracja przypomina, że „przystępując z własnej woli do MOP, wszyscy Członkowie wyrazili poparcie dla zasad i praw określonych w jej Konstytucji oraz w *Deklaracji Filadelfijskiej*, jak również podjęli działania na rzecz osiągnięcia wszystkich celów Organizacji na miarę swoich możliwości oraz z pełnym uwzględnieniem swojej konkretnej sytuacji; wspomniane zasady i prawa zostały wyrażone i rozwinięte w formie konkretnych praw i obowiązków w konwencjach uznawanych za podstawowe zarówno w Organizacji jak i poza nią”. Ponadto wskazano, że „wszyscy Członkowie, nawet jeśli nie ratyfikowali omawianych konwencji, mają – wynikający z faktu członkostwa w Organizacji – **obowiązek poszanowania, promowania oraz realizacji, w dobrej wierze oraz zgodnie z Konstytucją, zasad dotyczących podstawowych praw stanowiących przedmiot wspomnianych konwencji**”, do któ-

rych zaliczono (na pierwszym miejscu) swobodę zrzeszania się oraz „**efektywne uznanie prawa rokowań zbiorowych**”.

Konstytucja RP stanowi w art. 9, iż „Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego”. Umowy międzynarodowe są aktami prawnymi, które rodzą określone zobowiązania nie tylko w sferze stosunków zewnętrznych, ale także wywołują skutki prawne obowiązujące w stosunkach wewnętrznych. Jak zauważa się w doktrynie prawa konstytucyjnego: „Z treści art. 9 wynika, że wszystkie akty prawa wewnętrznego winny być zgodne z całym prawem międzynarodowym rozumianym szeroko, a nie tylko jako umowy międzynarodowe” (W. Skrzydło, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, Kraków 2002, s. 21). Wiążącą moc prawną mają również standardy wynikające z postanowień ratyfikowanych przez Polskę umów międzynarodowych, a naruszenie tych standardów jest jednoznaczne z naruszeniem konstytucyjnej klauzuli demokratycznego państwa prawnego, a tym samym jednoznaczne z naruszeniem art. 2 Konstytucji (por. np. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 stycznia 1992 r., sygn. K 8/91, OTK ZU 1992, Nr 1, poz. 5). Zostało wyżej wykazane, iż art. 152 ust. 2 P.s.w., interpretowany jako ograniczający zakres przedmiotowy puzp dla pracowników uczelni publicznych, jest sprzeczny z konwencjami i zaleceniami MOP.

W świetle zarysowanego stanu faktycznego i prawnego należy stwierdzić, iż zaprezentowana przez Panią Minister – zarówno podczas spotkań ze związkowym zespołem negocjacyjnym w dniach 25 lipca i 14 września 2011 r., a także w pismach z dnia 8 września 2011 r., znak: MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-6-ASZ/11 i z dnia 18 października 2011 r., znak: MNiSW-DP-SPP-123-4833-2/PO/11 – wykładnia art. 152 ust. 2 P.s.w., sprowadzająca się do stwierdzenia, iż w puzp dla pracowników szkolnictwa wyższego można określić „**wyłącznie** sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 tej ustawy” – nie znajduje oparcia w obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej porządku prawnym i narusza przepisy:

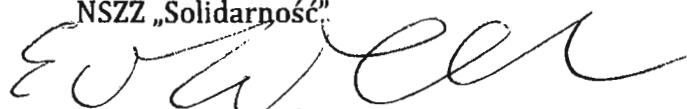
1. art. 59 ust. 2 i 4 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP,
2. art. 2 i art. 9 Konstytucji RP,
3. art. 240 § 1 i 2 k.p.,
4. art. 4 konwencji Nr 98 MOP *dotyczącej zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych*, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.,
5. zalecenia Nr 91 MOP *dotyczącego układów zbiorowych*, uchwalonego w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r.,

6. deklaracji MOP *dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy oraz działań uzupełniających*, uchwalonej w Genewie dnia 19 czerwca 1998 r.

Ponadto można wyrazić uzasadnione wątpliwości, czy przepis art. 152 ust. 2 P.s.w. – w interpretacji zaprezentowanej przez Stronę Ministerialną – nie narusza postanowień art. 28 *Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej* (Dz. Urz. UE C 303 z 14 grudnia 2007 r., s. 1 n.) oraz art. 6 *Europejskiej Karty Społecznej* sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 8, poz. 67; zm. Dz. U. z 2010 r. Nr 76, poz. 491).

Wzywam Panią Minister do kontynuowania negocjacji nad przedłożonym przez Stronę Związkową projektem *Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych* i prowadzenia ich w dobrej wierze („bargaining in good health”) – z poszanowaniem obowiązujących przepisów prawa krajowego i międzynarodowego. Jeśli Pani Minister będzie podtrzymywać swoje – pozbawione podstaw prawnych – stanowisko, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” będzie poczytywać to za rezygnację z negocjacji z przyczyn politycznych, a nie prawnych i za brak woli ministra konstytucyjnego do prowadzenia polityki rządu w tym zakresie. W tej sytuacji Związek rozważy wystąpienie do odpowiednich organów europejskich i międzynarodowych z wnioskiem o interwencję, a także podejmie stosowne kroki prawne, przewidziane w obowiązującym porządku prawnym.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Do wiadomości:

1. **Pan Donald Tusk – Prezes Rady Ministrów**
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa
2. **Pan Radosław Mleczko – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej**
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa
3. **Pani Anna Tomczyk – Główny Inspektor Pracy**
Główny Inspektorat Pracy, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
4. **Pan Jacek Męcina – Przewodniczący Zespołu Problemowego ds. Prawa Pracy i Układów Zbiorowych przy Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych**
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego, ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa

90/p/m

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Departament Finansowania Szkół Wyższych

MNiSW-DFS-ZFD-615-7130-15/ASZ/11

Warszawa, 23 listopada 2011 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku ze spotkaniem w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, które odbyło się w dniu 14 września 2011 r., Departament Finansowania Szkół Wyższych MNiSW przesyła w załączeniu trzy egzemplarze protokołu z powyższego spotkania, podpisane przez Panią prof. Barbarę Kudrycką – Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z uprzejmą prośbą o ich podpisanie, a następnie o odesłanie wszystkich egzemplarzy do MNiSW.

Zostaną one następnie przekazane do podpisu Panu Januszowi Rakowi – Prezesowi Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Jednocześnie DFS uprzejmie informuje, iż po złożeniu podpisów przez wszystkie Strony biorące udział w powyższym spotkaniu, jeden oryginalny egzemplarz protokołu zostanie przesłany do Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Z wyrazami szacunku,

DYREKTOR

Departamentu Finansowania Szkół Wyższych

Michałna Wójcik

Załączniki:

3 egzemplarze protokołu.

1/p/12

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Departament Budżetu i Finansów

MNiSW-DBF-ZFD-615-3059-2/ASZ/12

Warszawa, 5 stycznia 2012 r.

Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku ze spotkaniem w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, które odbyło się w dniu 14 września 2011 r., Departament Budżetu i Finansów MNiSW przesyła w załączeniu egzemplarz protokołu z powyższego spotkania, podpisany przez Panią prof. Barbarę Kudrycką, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz uprawnionych Przedstawicieli Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” i Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP.

Z wyrazami szacunku,

 **WASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU BUDŻETU I FINANSÓW**

Michalina Wójcik

Załącznik:

- 1 egzemplarz protokołu.

E.M.

Warszawa, dnia 24 września 2011 r.

Protokół ze spotkania Pani prof. Barbary Kudryckiej – Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z przedstawicielami Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego

**w sprawie
projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych***

w dniu 14 września 2011 roku

W spotkaniu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego uczestniczyli:

- I. Przedstawiciele Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”:
 - 1) Pan Edward Malec – Przewodniczący,
 - 2) Pani Grażyna Maciejko – Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac,
 - 3) Pani Maria Sapor – Przewodnicząca zespołu do spraw PUZP,
 - 4) Pan Paweł Sobotko – Członek Rady,
 - 5) Pani Anna Reda – Specjalista KK NSZZ „Solidarność”;
- II. Przedstawiciele Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego:
 - 1) Pan Janusz Rak – Prezes,
 - 2) Pan Jan Sikorski – Członek,
 - 3) Pan Wit Majewski – Doradca prawny;
- III. Przedstawiciele Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
 - 1) Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 2) Pan prof. Witold Jurek – Podsekretarz Stanu,
 - 3) Pan prof. Zbigniew Marciniak – Podsekretarz Stanu,
 - 4) Pan Marek Kuciński – Dyrektor Generalny MNiSW,
 - 5) Pan Bartosz Loba – Rzecznik prasowy MNiSW, p.o. Szef Gabinetu Politycznego Ministra,
 - 6) Pani Michalina Wójcik – Dyrektor Departamentu Finansowania Szkół Wyższych,
 - 7) Pan Mariusz Lenard – Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego,
 - 8) Pani Małgorzata Zarzycka – Radca prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym;
 - 9) Pan Paweł Orzeszko – Radca prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym;

10) Pani Anna Szymańska – Specjalista w Departamencie Finansowania Szkół Wyższych.

Pani prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego powitała zgromadzonych na spotkaniu w sprawie złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*.

Następnie głos zabrał Pan Edward Malec – Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, który poinformował, iż związki zawodowe nie zgadzają się z przedstawionym w piśmie z dnia 8 września br. stanowiskiem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat zakresu przedmiotowego projektu złożonego przez KSN NSZZ „Solidarność” i zwróciły się w tej sprawie o opinię prawną do ekspertów. Ponieważ wspomniana opinia nie została jeszcze przygotowana, Pan Edward Malec zaproponował, by dyskusja w dniu 14 września 2011 r. obejmowała tylko te zagadnienia, co do których strony nie mają wątpliwości, iż mogą one zostać uregulowane w *Ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych*. W szczególności wskazał na kwestie płacowe – w tym na minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych – oraz wyraził opinię, iż propozycje minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego przedstawione w projekcie *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* są ponaddwukrotnie wyższe niż zawarte w projekcie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej. Ponadto zdaniem Pana Edwarda Malca w latach 2007–2015 faktyczna i projektowana inflacja prawdopodobnie przekroczy 30% (a o tyle zgodnie z wyżej wymienionym projektem rozporządzenia mają wzrosnąć w l. 2013–2015 minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych), stąd w przekonaniu Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność” propozycje podwyżek zawarte w projekcie rozporządzenia MNiSW w optymistycznym wariantcie zrównoważą inflację w omawianym okresie czasu. Pan Edward Malec zauważył również, iż planowana w projekcie rozporządzenia MNiSW podwyżka płac dotyczy minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych i jego zdaniem w bardzo niewielkim stopniu może ona przełożyć się na zwiększenie średnich wynagrodzeń pracowników. W przekonaniu KSN NSZZ „Solidarność” zaproponowane przez stronę związkową podwyżki zagwarantują wzrost średniej płacy pracowników uczelni publicznych. Kończąc swoją wypowiedź, Pan Edward Malec podkreślił, iż podpisanie rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej strona związkowa odebrałaby jako dobry sygnał od rządu do prac nad projektem ponadzakładowego układu zbiorowego. Z kolei niepodpisanie ww. rozporządzenia związki zawodowe odbiorą jako zły sygnał co do rzeczywistych intencji strony rządowej w powyższej sprawie.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zauważyła, iż stanowisko związków zawodowych jest niezrozumiałe, ponieważ z jednej strony krytykują one treść projektu rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej, a z drugiej strony oczekują doprowadzenia do jego podpisania. W związku z powyższym pojawia się pytanie, czy związki zawodowe popierają podpisanie ww. rozporządzenia, czy też wolą raczej negocjować ponadzakładowy układ zbiorowy pracy, który zupełnie inaczej określałby zasady wynagradzania pracowników uczelni publicznych. Zauważyła ponadto, iż – w związku z oczekiwaniem na analizę ekspertów, o której wcześniej była mowa – strona związkowa nie przedstawiła jeszcze swojego stanowiska w sprawie zakresu przedmiotowego projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, powtórzył, iż strona związkowa nie zgadza się ze stanowiskiem MNiSW dotyczącym ograniczonego zakresu przedmiotowego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych, ale zaproponował wyłączenie z dzisiejszych obrad tego zagadnienia i przedyskutowanie kwestii płacowych. W szczególności związki zawodowe są zainteresowane rozważeniem możliwości odmiennego uregulowania w ponadzakładowym układzie zbiorowym minimalnych stawek wynagrodzeń zasadniczych zawartych w projekcie rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej i znalezieniem rozwiązania pośredniego pomiędzy propozycjami przygotowanymi przez MNiSW oraz przez KSN NSZZ „Solidarność”.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego, poparł wystąpienie Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność”. Nawiązał do treści art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.), zgodnie z którym ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych określa sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 tej ustawy, a więc zagadnienia uregulowane obecnie w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej (Dz. U. Nr 251, poz. 1852, z późn. zm.). Zdaniem Pana Janusza Raka zakres przedmiotowy ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, który reguluje stosunki pomiędzy pracodawcą a pracownikiem, nie może ograniczać się tylko do wyżej wskazanych spraw. Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP szczególnie podkreślił brak w treści art. 152 ust. 2 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* zastrzeżenia „wyłącznie”. W związku z powyższym wyraził przekonanie, iż pewne sprawy, które tradycyjnie ujmowane są w ramach układów zbiorowych, jak np. wysługa lat czy urlopy, powinny znaleźć się również w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy, obejmującym pracowników uczelni publicznych. Podkreślił ponadto, iż – tak jak KSN NSZZ „Solidarność” – Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP czeka na opinię ekspercką, dotyczącą interpretacji art. 152 ust. 2 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, dlatego aktualnie proponuje prowadzić rozmowę o części projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni*

publicznych poświęconej wynagrodzeniom. Pan Janusz Rak zauważył, iż projekt rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej realizuje postulat dotyczący wzrostu – finansowanego ze środków pochodzących z budżetu państwa – wynagrodzeń pracowników uczelni publicznych, o który związki zawodowe walczyły od dawna. Jednocześnie wyraził opinię, iż zaproponowane w projekcie rozporządzenia minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników uczelni publicznych są zbyt niskie w stosunku do wynagrodzeń w innych grupach zawodowych oraz że podniesienie minimalnych stawek wynagrodzeń zasadniczych doprowadzi do „spłaszczenia” kwoty wynagrodzeń, którą zapewnia państwo. Wskazał ponadto na możliwość [na podstawie art. 151 ust. 8 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym] przeznaczenia przez uczelnię dodatkowych środków na zwiększenie wynagrodzeń, jeśli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące spoza budżetu państwa, np. z realizacji programów unijnych lub ze współpracy z przemysłem. Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP zaznaczył, iż stronie związkowej zależy na zagwarantowaniu realizacji interesów wszystkich pracowników uczelni publicznych tak, aby ich minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego były godziwe. Ponadto zdaniem Pana Janusza Raka na sfinansowanie propozycji wzrostu minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego zawartych w projekcie rozporządzenia MNiSW będzie potrzebne ok. 40–50% środków przewidzianych na ten cel. Środki na podwyżki wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym zostały również uwzględnione w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa na lata 2011–2014. Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP wyraził opinię, iż w praktyce oznaczać to może co najmniej dwukrotnie wyższy wzrost wynagrodzeń w grupach niż gdyby brać pod uwagę wyłącznie propozycje wzrostu minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego wynikające z projektu rozporządzenia. Wobec powyższego zdaniem Pana Janusza Raka możliwe jest podniesienie minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych. Zauważył ponadto, iż w obecnym stanie prawnym nauczyciel stażysta w oświacie ma zagwarantowane wyższe wynagrodzenie zasadnicze niż minimalna stawka wynagrodzenia zasadniczego asystenta przewidziana w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zauważyła, iż, mówiąc o Wieloletnim Planie Finansowym Państwa na lata 2011–2014, należy wziąć pod uwagę, że zagwarantowane w nim środki dotyczą wydatków na edukację jako całości, a nie tylko wydatków na szkolnictwo wyższe. Zapewniła jednocześnie, iż MNiSW zależy, by zaplanowane w projekcie rozporządzenia podwyżki dla pracowników uczelni publicznych – które projektowano przy uwzględnieniu bardzo trudnej sytuacji budżetu państwa – stanowiły *minimum minimorum*. Nie oznacza to, że MNiSW nie będzie walczyło o stopniowe zwiększanie płac tej grupy pracowników. Odnosząc się natomiast do innych kwestii poruszanych przez przedmówców, zwróciła uwagę, że dopóki nie zostanie ustalony zakres przedmiotowy przyszłego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych, trudno jest dyskutować o projekcie złożonym przez KSN NSZZ „Solidarność”. Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka powtórzyła, iż zdaniem MNiSW w ponadzakładowym układzie

zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych można uregulować wyłącznie sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Podkreśliła, iż w art. 152 ust. 2 tej ustawy nie ma wyrażen: „w szczególności” czy „na przykład”, które mogłyby wskazywać, iż przedstawiony w art. 151 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* katalog zagadnień nie ma charakteru zamkniętego. Sprawy możliwe zdaniem MNiSW do uregulowania w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych sprowadzają się głównie do spraw finansowych. Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka ponownie zauważyła, iż w obecnej sytuacji przedstawiciele związków zawodowych z jednej strony podważają treść rozporządzenia, uznając, że go nie akceptują, a jednocześnie z drugiej strony uważają, iż należy je podpisać. Zwróciła uwagę, iż w tej samej sprawie nie powinno być dwóch różnych stanowisk MNiSW, w szczególności to samo zagadnienie nie może być regulowane w dwóch różnych formach prawnych w dwojaki sposób. Zdaniem Pani Minister, prof. Barbary Kudryckiej nie należy obecnie mówić o inflacji, gdyż sytuacja ekonomiczna w Polsce w latach 2013–2015 może zależeć w znacznym stopniu od sytuacji w Unii Europejskiej. Podkreśliła, iż podpisanie rozporządzenia stanowiłoby gwarancję zapewnienia podwyżek dla pracowników uczelni publicznych, mimo ewentualnych przyszłych trudności budżetowych. Nie zgodziła się ze stanowiskiem strony związkowej dotyczącej „spłaszczenia” wynagrodzeń w uczelniach publicznych, wyrażając opinię, że relacje 3: 2: 1: 1 w poszczególnych grupach stanowisk pracowników, wynikające z art. 151 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (i niezmienione ostatnią nowelizacją), są w uczelniach publicznych realizowane. Zdaniem Pani Minister, prof. Barbary Kudryckiej zagrożenie „spłaszczeniem” wynagrodzeń wystąpiłoby jedynie, gdyby środki na sfinansowanie zachowania powyższych relacji pochodziły jedynie ze środków budżetowych, a nie jak obecnie – łącznie ze środków pochodzących z budżetu państwa oraz z innych źródeł.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, zaznaczył, iż związki zawodowe chciałyby mieć jasność, czy propozycje płacowe zawarte w projekcie rozporządzenia MNiSW są ostateczne i nienaruszalne.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, ponownie wyraził opinię o możliwości podniesienia minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych, ponieważ na sfinansowanie tych podwyżek jego zdaniem będzie potrzebne ok. 40–50% środków finansowych wskazanych w uzasadnieniu do projektu rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, wyjaśniła, iż sposób kalkulacji przyjęty przez MNiSW, zgodnie z którym brano pod uwagę wszystkie składniki wynagrodzeń osobowych – a więc uwzględniający nie tylko minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego, ale także wynagrodzenia przeciętne – jest w istocie korzystniejszy dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej. Zagwarantowanie większej puli środków oznacza bowiem, iż podwyżki będą w rzeczywistości wyższe. Podjęcie decyzji co do sposobu przeprowadzenia podwyżek w danej uczelni publicznej pozostawiono natomiast rektorom, którzy mają przy tym obowiązek zapewnić relacje 3 : 2: 1: 1 wynikające z ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Pan Janusz Rak – Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP zapytał, czy resort dysponuje rozeznaniem, jak wielu nauczycieli akademickich oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi zarabia minimum określone w rozporządzeniu w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, odpowiedziała, że MNiSW ma takie dane oraz że nie dotyczy to wielu zatrudnionych.

Pani Maria Sapor, Przewodnicząca zespołu do spraw ponadzakładowego układu zbiorowego pracy w KSN NSZZ „Solidarność”, zaproponowała, by dzisiejszą dyskusję skupić wokół kwestii wynagrodzeń. Podkreśliła, iż podpisanie rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* – którego projekt strona związkowa zaopiniowała negatywnie – nie jest uzależnione od stanowiska organizacji związkowej. Natomiast podpisane rozporządzenie stanowiłoby punkt odniesienia do dyskusji w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zauważyła, iż rozmowy dotyczące projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* rozpoczęły się w momencie, w którym równolegle trwają prace nad rozporządzeniem w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*. Podkreśliła, iż MNiSW trudno jest jednocześnie prowadzić negocjacje w sprawie obu tych projektów. Dopóki rozporządzenie nie zostanie podpisane i ogłoszone, nie może ono stanowić punktu odniesienia do negocjacji nad ponadzakładowym układem zbiorowym. Wobec tego, iż są dwa regulujące podobne kwestie projekty – rozporządzenia oraz ponadzakładowego układu zbiorowego – należy rozstrzygnąć, o którym z nich będziemy dyskutować.

Pan prof. Zbigniew Marciniak, Podsekretarz Stanu w MNiSW, również zauważył, iż obecnie mamy dwa dokumenty – projekt rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* oraz projekt *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*. Ten ostatni – w opinii MNiSW – jest obarczony wadami. W związku z powyższym pojawia się pytanie, o którym z dokumentów strona związkowa chce dyskutować.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, zaproponował, by dyskutować nad fragmentem projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, odnoszącym się do wynagrodzeń, oraz nad fragmentem projektu rozporządzenia dotyczącym minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników uczelni publicznych.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, nawiązała do wstępnej opinii MNiSW z dnia 8 września 2011 r. w sprawie projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, z której wynika, iż MNiSW jest gotowe do kontynuowania

rozmów na temat powyższego projektu wtedy, gdy zakres przedmiotowy przygotowanego przez stronę związkową dokumentu będzie zgodny z ustawą – *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, wskazał, iż pomiędzy stroną związkową a MNiSW panuje zgoda co do pewnego zakresu spraw, które mogą znaleźć się w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych. Do takich spraw należą wynagrodzenia.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, ponownie podkreśliła, iż nadal nie wiemy, który dokument – projekt rozporządzenia czy ponadzakładowego układu zbiorowego jest przedmiotem negocjacji. Powtórzyła, iż w opinii MNiSW istnieje konieczność preredagowania projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*. W związku z powyższym MNiSW czeka na przedstawienie przez stronę związkową nowego projektu.

Pani Maria Sapor, Przewodnicząca zespołu do spraw ponadzakładowego układu zbiorowego pracy w KSN NSZZ „Solidarność”, zaproponowała, by prowadzić negocjacje w zakresie wynagrodzeń, które to zagadnienia uregulowano w rozdziałach 7–14 projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*. Wyraziła ponadto nadzieję, iż uda się wynegocjować stawki wynagrodzeń, których wysokość będzie stanowiła kompromis pomiędzy stawkami wynikającymi z projektu rozporządzenia oraz ponadzakładowego układu zbiorowego pracy.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zaznaczyła ponownie, iż MNiSW czeka na odpowiedź strony związkowej na pismo MNiSW dotyczące wstępnej opinii na temat projektu złożonego przez KSN NSZZ „Solidarność”, zauważając, iż ostateczna treść rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* nie została jeszcze rozstrzygnięta i do czasu jego podpisania może ulec zmianie.

Pani Anna Reda, Specjalista KK NSZZ „Solidarność”, adiunkt w Katedrze Prawa Pracy na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, zwróciła się z prośbą o przedstawienie szczegółowej opinii MNiSW na temat interpretacji zakresu przedmiotowego przyszłego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych. Wyraziła opinię, iż MNiSW dokonało nadinterpretacji art. 152 ust. 2 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* oraz wskazała, iż w powyższym przepisie brakuje wyrazu „wyłącznie”. Zapytała ponadto, czy MNiSW brało pod uwagę regulacje prawa międzynarodowego, w tym konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczące swobody prowadzenia rokowań nad układami zbiorowymi.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zauważyła, iż przepisy dotyczące pracowników szkolnictwa wyższego stanowią uregulowania szczególne, natomiast *Kodeks pracy* może mieć zastosowanie tylko uzupełniająco. Zdaniem Pani Minister, w celu ustanowienia możliwości zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego w szerszym zakresie przedmiotowym niż wskazano w art. 152 ust. 2

ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, należałoby dodać do tego przepisu wyrażenie: „w szczególności”.

W odpowiedzi na ponowną propozycję Pana Edwarda Malca – Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność”, by rozmawiać o propozycjach płacowych, zawartych w projekcie *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, Pani Minister wyjaśniła, iż jest to trudne z uwagi na brak dokumentu, którego zakres przedmiotowy zdaniem MNiSW byłby w pełni zgodny z ustawą – *Prawo o szkolnictwie wyższym* i na podstawie którego możliwe byłoby prowadzenie negocjacji. Zadała również przedstawicielom związków zawodowych pytanie, czy na obecnym etapie – zdaniem strony związkowej – MNiSW powinno pracować nad projektem rozporządzenia i doprowadzić do jego podpisania, czy skupić się nad projektem ponadzakładowego układu zbiorowego.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, wyraził opinię, iż niepodpisanie przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej zostałoby odebrane przez środowisko akademickie jako bardzo zły sygnał i utrata wiarygodności Ministra. Dodał, iż obowiązek wydania rozporządzenia wynika z ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* i zdaniem związków zawodowych powinno ono zostać podpisane niezależnie od przebiegu rozmów dotyczących projektu ponadzakładowego układu zbiorowego pracy.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zaznaczyła, iż negocjowanie równolegle projektu rozporządzenia i układu zbiorowego pracy jest niezwykle trudne. Zdaniem MNiSW bowiem zakres przedmiotowy rozporządzenia oraz ponadzakładowego układu zbiorowego jest jednakowy, tym samym ponadzakładowy układ zbiorowy będzie dotyczył w zasadzie spraw płacowych. Wyraziła opinię, iż do rozmowy o ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy można wrócić np. po zaobserwowaniu skutków finansowych wejścia w życie nowego rozporządzenia. Można oczywiście dyskutować o nim obecnie, przy czym wówczas należy wziąć pod uwagę, iż MNiSW aktualnie może negocjować tylko w ramach puli środków wskazanej w projekcie rozporządzenia, gdyż tylko na takie skutki finansowe ma zgodę rządu.

Pan Janusz Rak – Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP przywołał art. 240 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), zgodnie z którym układ zbiorowy pracy określa warunki, jakim powinna odpowiadać treść stosunku pracy. Wyraził opinię, iż pojęcie: „stosunek pracy” obejmuje swoim zakresem nie tylko kwestie związane z wynagrodzeniem.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka powołała się na zasadę prawną *Lex specialis derogat legi generali*, zgodnie z którą prawo o większym stopniu szczegółowości należy stosować przed prawem ogólniejszym. Wyjaśniła, iż ustawa – *Prawo o szkolnictwie wyższym* zawiera przepisy szczególne, które stosuje się w pierwszym rzędzie. Dopiero, gdy dana kwestia nie jest uregulowana w powyższej ustawie, należy zastosować – uzupełniając – przepisy *Kodeksu pracy*. Ponieważ jednak zakres przedmiotowy ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego określony jest w ustawie – *Prawo*

o szkolnictwie wyższym, przywołany przez Prezesa Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP przepis *Kodeksu pracy* nie znajdzie zastosowania.

Pan Paweł Sobotko, Członek Rady KSN NSZZ „Solidarność”, podkreślił, iż strona związkowa nie zgadza się z powyższą interpretacją oraz uważa, iż zawężenie w ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym* zakresu przedmiotowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych byłoby sprzeczne z konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy. Wyraził również opinię, iż ustawodawca w art. 152 ust. 2 ww. ustawy wskazał jedynie na te zagadnienia, które obowiązkowo musi zawierać ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego, co nie wyklucza możliwości uregulowania w jego treści także innych spraw. Zdaniem Pana Pawła Sobotki Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej również opowiedziałoby się za taką interpretacją.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zauważyła, iż w sytuacji, w której okazałoby się, iż interpretacja strony związkowej – na gruncie obowiązujących w Polsce przepisów prawa, w tym prawa międzynarodowego – jest poprawna, to należałoby najpierw doprowadzić do zmiany treści art. 152 ust. 2 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Zwróciła bowiem uwagę, iż MNiSW ma obowiązek działać zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Jednocześnie wyraziła ubolewanie, iż w trakcie prac nad projektem ustawy z dnia 18 marca 2011 r. *o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 84, poz. 455, z późn. zm.) zarówno Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, jak i strona związkowa nie zgłosiły uwagi do ww. przepisu.

Pan Paweł Orzeszko, Radca prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym MNiSW, który nawiązując do treści art. 152 w zw. z art. 151 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* podkreślił, iż nie można założyć, że ustawodawca działa w sposób nieracjonalny. Zdaniem Pana Pawła Orzeszki ustawodawca – wobec znanego mu przecież faktu, iż w systemie prawnym funkcjonują już przepisy regulujące treść układów zbiorowych pracy – zachowywałby się nieracjonalnie, powtarzając w ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym* postanowienia przepisów powszechnie obowiązujących. Wyraził opinię, iż ustawodawca – którego racjonalność należy założyć – w sposób celowy zamieścił w ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym* przepis szczególny, regulujący kwestię zakresu przedmiotowego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla grupy pracowników uczelni publicznych odmiennie niż na gruncie powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Ponadto Pan Paweł Orzeszko zwrócił uwagę, iż Sejm RP – jako najwyższy organ w państwie tworzący prawo – szczegółowo uregulował w ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym* szereg kwestii związanych ze stosunkiem pracy pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej, pozostawiając właściwemu ministrowi możliwość odmiennego uregulowania w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników szkolnictwa wyższego jedynie spraw wymienionych w art. 151 ust. 1 tej ustawy. Natomiast w przekonaniu Pana Pawła Orzeszki Sejm RP z całą pewnością nie zrzekł się swojej suwerenności w odniesieniu do uregulowania pozostałych zagadnień, których obecność w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych

MNiSW kwestionuje. Dodał również, iż na ostatnim spotkaniu strona związkowa prosiła, by MNiSW określiło, które z zagadnień zawartych w projekcie *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* budzą zastrzeżenia strony rządowej oraz co do których nie zgłasza wątpliwości. Zaznaczył, iż pismo MNiSW z dnia 8 września 2011 r. stanowiło spełnienie powyższej prośby związków zawodowych. We wstępnej opinii MNiSW przedstawiło swoją argumentację dotyczącą zakresu przedmiotowego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych i jeśli strona związkowa – będąca wnioskodawcą – nie zgadza się z nią, powinna przedstawić swoje argumenty.

Pani Anna Reda, Specjalista KK NSZZ „Solidarność”, nawiązała do treści art. 77³ § 2 *Kodeksu pracy*, zgodnie z którym z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy do pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej objętych tym układem nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia określającego warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej.

Pan Marek Kuciński, Dyrektor Generalny w MNiSW, zwrócił uwagę, iż art. 77³ § 2 *Kodeksu pracy* nie dotyczy rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej i nie ma zastosowania do pracowników szkolnictwa wyższego.

Pan Jan Sikorski, Członek Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, zacytował fragment art. 151 ust. 1 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, zgodnie z którym warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy.

Pan Marek Kuciński, Dyrektor Generalny MNiSW, powołując się na swoje doświadczenie w zakresie negocjowania układów zbiorowych pracy w innych resortach, wyraził opinię, iż negocjowanie fragmentu projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* niesie ze sobą ogromne ryzyko i pewne niebezpieczeństwo, ponieważ nie wiadomo, w jakich uwarunkowaniach finansowych dokonywać należy ustaleń dotyczących poszczególnych zagadnień. Taktyka negocjacyjna, polegająca na dyskutowaniu o poszczególnych kwestiach osobno, niesie niebezpieczeństwo, że skutki finansowe wynegocjowane w poszczególnych obszarach będą nie do udźwignięcia dla finansów publicznych.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, powiedział, iż związki zawodowe nie mają odpowiednich danych i narzędzi, przy pomocy których można by przewidzieć takie skutki. Podkreślił, iż strona związkowa przedstawiła swoje żądania i chciałaby, aby w negocjacjach dążyć do zawarcia kompromisu pomiędzy propozycjami przygotowanymi przez stronę związkową oraz zawartych w projekcie rozporządzenia

w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, podkreśliła, że w związku z tym, iż obecnie przygotowywany jest projekt powyższego rozporządzenia i jednocześnie trwają prace nad ponadzakładowym układem zbiorowym pracy dla pracowników uczelni publicznych, znajdujemy się w trudnej sytuacji prawnej. Spytała, czy związki zawodowe chcą, aby projekt rozporządzenia został jak najszybciej podpisany i wówczas – po jego wejściu w życie i zaobserwowaniu jego skutków finansowych – zostanie ponownie rozpoczęta dyskusja o ponadzakładowym układzie zbiorowym, czy też może strona związkowa chce negocjować już teraz warunki ponadzakładowego układu zbiorowego. Zwróciła uwagę, iż Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie może podjąć zobowiązań finansowych ponad te, które wynikają z wprowadzenia podwyżki wynagrodzeń na podstawie rozporządzenia *w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*. Podkreśliła, iż dużym wysiłkiem dla resortu, Premiera oraz Ministra Finansów było zagwarantowanie środków na realizację zwiększeń wynagrodzeń w latach 2013–2015. Zwróciła również uwagę, że wskazane rozporządzenie wywołuje skutki finansowe takie, jak gdyby było ustawą, oraz że resort wynegocjował takie podwyżki, jakie były możliwe do wynegocjowania, biorąc pod uwagę trudną sytuację budżetu państwa. Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka zapewniła ponadto, iż Ministerstwu zależy na wynagradzaniu nauczycieli akademickich na takim poziomie, który ograniczałby zjawisko wieloetatowości w tej grupie pracowników szkolnictwa wyższego.

Pani Grażyna Maciejko, Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac w KSN NSZZ „Solidarność”, podkreśliła, iż KSN NSZZ „Solidarność” zawsze uzgadnia swoje stanowisko z Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP. Tak było również w przypadku projektu rozporządzenia *w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* oraz projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*. Zapewniła, iż związki zawodowe – mimo wniesionych zastrzeżeń – nigdy nie zgłosiły uwagi, iż nie zgadzają się na podpisanie rozporządzenia. W związku z powyższym strona związkowa opowiada się za podpisaniem rozporządzenia i jednocześnie pracą nad ponadzakładowym układem zbiorowym, którego – zwłaszcza w tak szerokim zakresie, jak zaproponowała strona związkowa – nie da się wynegocjować w ciągu 2, a nawet 3 miesięcy. Wyraziła ponadto opinię, iż dane dotyczące przeciętnych wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym są zafałszowane, ponieważ uwzględniają wszystkie składniki wynagrodzenia – niezależnie od źródła ich finansowania – a nie tylko składniki wynagrodzenia finansowane z budżetu państwa.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, zaznaczył, iż cieszy się z powodu rozpoczęcia w resorcie dyskusji na temat wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym. Wyraził opinię, iż wcześniej – podczas prac nad projektem rozporządzenia *w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* – nie było możliwości tak szerokiej

wymiany zdań, która mogłaby skutkować odmiennym uregulowaniem niektórych kwestii w rozporządzeniu. Negatywnie ustosunkował się do brania pod uwagę w algorytmie, na podstawie którego dzielona jest dotacja stacjonarna [dotacja, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt I ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*], wszystkich zatrudnionych w danej uczelni nauczycieli akademickich, niezależnie czy są w niej zatrudnieni jako w podstawowym, czy też w dodatkowym miejscu pracy.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka podała przykład, iż w 2009 r., kiedy uruchomiono z budżetu państwa rezerwę celową [pn. „Dofinansowanie zadań szkolnictwa wyższego”], brano pod uwagę liczbę nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Podsumowała, iż MNiSW oczekuje – po otrzymaniu przez stronę związkową ekspertyz prawnych – odpowiedzi strony związkowej na pismo MNiSW z dnia 8 września 2011 r. oraz przygotowania nowego projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*.

Pan Edward Malec, Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”, wyraził przekonanie, iż środowisko akademickie dobrze przyjąłoby podpisanie rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej*, choć nie byłoby w pełni usatysfakcjonowane. Decyzja o podpisaniu tego rozporządzenia jest autonomiczną decyzją rządu. Zapytał, czy projekt *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych* jest odrzucony przez MNiSW.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, powtórzyła, iż MNiSW podtrzymuje stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 8 września br., na które strona związkowa dotąd nie odpowiedziała, a także nie wniosła nowego projektu, który byłby w pełni zgodny z uregulowaniami wynikającymi z ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, wyraził opinię, iż czuje się częściowo usatysfakcjonowany postawą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz rządu, ponieważ w tym roku został zauważony problem niskich płac w szkolnictwie wyższym. Pan Janusz Rak wygłosił słowa uznania dla Pani Minister, prof. Barbary Kudryckiej za to, iż zabiegała o środki finansowe na ten cel. Zapewnił, iż strona związkowa chce, by rozporządzenie było jak najszybciej podpisane. Byłoby to dobrym sygnałem dla środowiska, iż intencją resortu jest poprawa statusu materialnego pracowników szkolnictwa wyższego. Zaznaczył również, iż w jego przekonaniu zaproponowane w projekcie rozporządzenia stawki minimalne wynagrodzeń zasadniczych są za niskie oraz że należałoby je ponownie przeliczyć.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zapewniła, iż resort będzie starał się o więcej środków na poprawę wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym.

Pan Janusz Rak, Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, kolejny raz podkreślił, że strona związkowa oczekiwałaby podpisania rozporządzenia w *sprawie warunków*

~~wynagradzania~~ za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej jeszcze we wrześniu.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, zapytała, czy to oznacza, iż – do czasu podpisania rozporządzenia – nie będą prowadzone rozmowy na temat ponadzakładowego układu zbiorowego pracy.

Pan Edward Malec, Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, powiedział, iż podpisanie rozporządzenia będzie przez stronę związkową traktowane jako dobry sygnał do prac nad projektem *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*. Strona związkowa nie wie, kiedy rozporządzenie zostanie podpisane, stąd będzie pracować nad projektem ponadzakładowego układu zbiorowego pracy niezależnie od terminu podpisania rozporządzenia.

Pani Grażyna Maciejko, Wiceprzewodnicząca Komisji ds. Płac w KSN NSZZ „Solidarność”, zapytała Panią Minister, prof. Barbarę Kudrycką, czy jest szansa, by wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym były relacjonowane do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Pani Minister, prof. Barbara Kudrycka, odpowiedziała, że wymagałoby to zmian ustawowych. Zaznaczyła, iż MNiSW oczekuje od strony związkowej odpowiedzi na pismo z dnia 8 września br. oraz przygotowania projektu ponadzakładowego układu zbiorowego o zakresie zgodnym z ustawą – *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Zapewniła jednocześnie o gotowości resortu do negocjacji nad tak przygotowanym projektem. Wyraziła również przekonanie, iż propozycje podwyżek wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego zaproponowane w projekcie rozporządzenia w *sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej* są szansą dla środowiska akademickiego na czas kryzysu.

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

rep.
Edward Malec

Pan Edward Malec

Przewodniczący KSN
NSZZ „Solidarność”

PREZES
Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP

Janusz Rak

Pan Janusz Rak

Prezes Rady Szkolnictwa
Wyższego i Nauki ZNP

prof. Barbara Kudrycka
Minister Nauki

i Szkolnictwa Wyższego

MINISTERSTWO NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
KANCELARIA OGÓLNA
wpł. dnia 2012-02-07 7
Biuro podawcze
podpis kancelarii godz.

kopia

(1)

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221/
00-631 WARSZAWA

(21)

☎ / ☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.p. 3/W/12

Warszawa, dn. 2 lutego 2012 r.

Prof. dr hab. Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Hoża 20
00-529 Warszawa

SZANOWNA PANI MINISTER

Uprzejmie informujemy, że nie otrzymaliśmy dotychczas odpowiedzi na naszą opinię prawną dotyczącą zakresu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy (PUZP) przesłaną Ministerstwu w pierwszej połowie listopada. Brak odpowiedzi rozumiemy jako akceptację argumentów prawnych w niej zawartych i wobec tego prosimy o wyznaczenie daty negocjacji PUZP.

Jednocześnie informujemy, że strona związkowa jest gotowa do rozmów w każdej chwili i dlatego chciała by wznowić negocjacje jak najszybciej, jeszcze w pierwszej połowie lutego br.

Z wyrazami szacunku

Wiceprzewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Julian Srebrny

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

SOLIDARNOSĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎ / ☎ (+48 22) 825 73 63

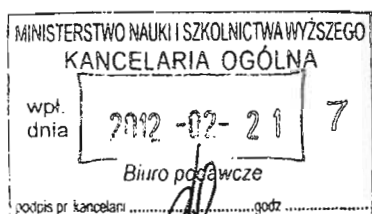
☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.p. 6/W/12

Warszawa, dnia 20 lutego 2012 r.

**Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Barbara KUDRYCKA**

Wielce Szanowna Pani Minister,

Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź wznowienia dialogu społecznego w kierowanym przez Panią Resorcie.

Dnia 10 listopada ub. r. skierowaliśmy do Pani Minister obszerne pismo (ozn. L.p. 80/W/11), w którym przedstawiliśmy nasze stanowisko w kwestii zakresu przedmiotowego ponadzakładowego układu zbiorowego dla pracowników szkolnictwa wyższego w odniesieniu do obowiązujących regulacji konstytucyjnych i umów międzynarodowych. Z przykrością stwierdzamy, iż mimo upływu od tego czasu ponad trzech miesięcy, na pismo to nie otrzymaliśmy dotąd żadnej odpowiedzi.

Skuteczność negocjacji zależy w dużej mierze od merytorycznego przygotowania się do nich przez partnerów dialogu. Trudno jest być dobrze przygotowanym do rozmów, gdy jedna ze stron unika przedstawienia swojej opinii wraz z uzasadnieniem prawnym. Uważamy, że kolejne spotkania powinny być poświęcone dialogowi o konkretach zawartych w naszym projekcie PUZP, a żeby go skutecznie prowadzić, niezbędne jest poznanie szczegółowego uzasadnienia stanowiska drugiej strony.

W związku z tym oczekujemy, że najbliższym czasie(najlepiej w lutym b.r.) – jeszcze przed zapowiadany spotkaniem w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego –

otrzymamy odpowiedź na nasze pismo z dnia 10 listopada 2011 r., w którym zostanie zawarta stosowna argumentacja prawna. W załączeniu przekazujemy kopię naszego ubiegłorocznego wystąpienia, na które dotąd nie uzyskaliśmy odpowiedzi.

Z poważaniem

Edward Malec

przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ

„Solidarność”

Do wiadomości:

1. Pan Donald Tusk – Prezes Rady Ministrów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa

2. Pan Radosław Mleczo – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa

3. Pani Anna Tomczyk – Główny Inspektor Pracy

Główny Inspektorat Pracy, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

4. Pan Jacek Męcina – Przewodniczący Zespołu Problemowego ds. Prawa Pracy i Układów Zbiorowych przy Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego, ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa

5. Pani Prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow – Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

Uniwersytet Warszawski, ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa

6. Pan Prof. Józef Lubacz – Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Biuro Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

7. Pan Piotr Duda – Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk

8. Pan Janusz Rak – Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego

ul. Juliana Smulikowskiego 6/8, 00-389 Warszawa

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

PODSEKRETARZ STANU
prof. Witold Jurek

23
23

MNiSW-DBF-ZFD-615-3059-3/ASZ/12

Warsaw, 23 January 2012

Martin Rømer
European Director
European Trade Union
Committee for Education

Dear Mr Rømer,

In response to your letter dated November 21, 2011 concerning the social dialogue within the field of higher education in Poland I would like to assert the cooperation of the Ministry of Science and Higher Education with representative labour unions operating in this area regarding a collective labour agreement for state university employees.

So far, the Ministry of Science and Higher Education has organised two meetings with the National Science Section of the NSZZ "Solidarność" union and the Higher Education and Science Council of the Polish Teachers' Association (ZNP). The meetings were devoted to the issue of a collective labour agreement – the first one took place on July 25, 2011 and the second one – on September 14, 2011.

In addition, I would like to inform you that legal issues concerning the scope of negotiated subjects are currently being addressed in cooperation with the Ministry of Labour and Social Politics.

The Ministry of Science and Higher Education approached the Ministry of Labour and Social Politics – as an agency relevant to this matter – to obtain a legal opinion on this issue.

Yours Sincerely,

7/P/12

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

prof. Barbara Kudrycka

24

MNiSW-DBF-ZFD-615-3059-4/ASZ/12

Warszawa, 23 lutego 2012 r.

Pan
Julian Srebrny
Wiceprzewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo nr 3/W/12 z dnia 2 lutego 2012 r. dotyczące braku odpowiedzi Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na opinię prawną przedstawioną przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” w piśmie nr 80/W/11 z dnia 10 listopada 2011 r. na temat zakresu przedmiotowego projektu *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, pragnę uprzejmie poinformować, iż w związku z zaistniałą rozbieżnością stanowisk w powyższej sprawie, a także biorąc pod uwagę, iż obowiązkowa rejestracja układu zbiorowego zależy od stwierdzenia przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej jego zgodności z prawem, zwróciłam się do Pana Władysława Kosiniaka-Kamysza o stanowisko wobec zakresu przedmiotowego wyżej wskazanego projektu.

Mam nadzieję, iż wyniki powyższych uzgodnień będę mogła Państwu przedstawić na następnym spotkaniu negocjacyjnym.

Z wyrazami szacunku,

Do wiadomości

- Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego.

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

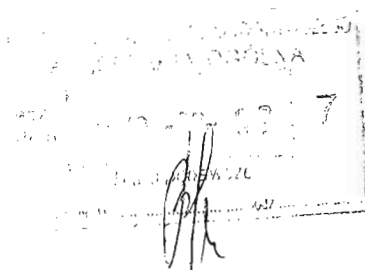
e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.p. 7/W/12

Warszawa, dn. 6 marca 2012 r.

**Pani
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Prof. dr hab. Barbara Kudrycka**

Szanowna Pani Profesor,

Dziękujemy za szybką odpowiedź na wystosowane przez nas zapytanie dotyczące stosunku Ministerstwa do naszej opinii prawnej zawartej w piśmie z 10 listopada 2011 r.

Proponujemy, aby na spotkaniu planowanym na dzień 19 marca o godz. 16.00 przystąpić do merytorycznych rozmów dotyczących wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego.

Brak formalnej opinii Ministra Pracy i Polityki Społecznej o naszym projekcie PUZP nie powinien tu być przeszkodą, bowiem już podczas wrześniowego spotkania stało się oczywiste, że sprawy płacowe stanowią niekwestionowalny element PUZP. Mam nadzieję, że 19 marca będzie pierwszym krokiem w merytorycznych negocjacjach zmierzających do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników publicznych szkół wyższych. Bardzo proszę o zgłoszenie ewentualnych innych tematów do dyskusji, w możliwie szybkim terminie, aby dać nam szansę na przygotowanie się do rozmów.

Z wyrazami szacunku

Edward Malec
Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

M/p/12

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

prof. Barbara Kudrycka

MNiSW-DBF-ZFD-615-3059-5/ASZ/12

Warszawa, 09 marca 2012 r.

**Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”**

**Pan
Janusz Rak
Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki
Związku Nauczycielstwa Polskiego**

Szanowni Państwo,

uprzejmie zapraszam przedstawicieli Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP na kolejne spotkanie negocjacyjne poświęcone projektowi *Ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych*, które odbędzie się zgodnie z Państwa propozycją w dniu 19 marca 2012 r. o godzinie 16:00 w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z wyrazami szacunku,